

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล จะนำเสนอเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 การสังเคราะห์สังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีต่างๆเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของสถาบัน อุดมศึกษา ที่มีผลต่อการพัฒนาผลลัพธ์ทางการศึกษา

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของตัวแปรสภาพแวดล้อม สถาบันกับผลลัพธ์ทางการศึกษาของนักศึกษาพยาบาล

ตอนที่ 3 การนำเสนอรูปแบบการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อพัฒนาผลลัพธ์ทางการศึกษาของ นักศึกษาพยาบาล

ตอนที่ 1 การสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีต่างๆเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของสถาบันอุดม ศึกษา ที่มีผลต่อการพัฒนาผลลัพธ์ทางการศึกษา

จากการศึกษาด้านควաวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องในเรื่องสภาพแวดล้อมสถาบันกับการพัฒนา ผลลัพธ์ทางการศึกษา ที่ชี้แจงไว้ในบทที่ 2 ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกตัวแปรที่เหมาะสมกับบริบทของ สังคมไทยมาใช้ในการสร้างรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ ดังต่อไปนี้คือ

1. ตัวแปรด้านปัจจัยนำเข้า จากการศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่าในระบบ ของสภาพแวดล้อมสถาบัน มีตัวแปรที่เป็นปัจจัยนำเข้า ได้แก่ ลักษณะนักศึกษา ลักษณะครอบ ครัว และลักษณะสถาบัน

1.1 ลักษณะนักศึกษา ตัวแปรที่บ่งชี้ลักษณะนักศึกษาประกอบไปด้วย คะแนนเฉลี่ย ในระดับมัธยมศึกษา ความพึงพอใจก่อนเข้าเรียน และภูมิลำเนาของนักศึกษา มีการค้นพบที่ ชัดเจนว่านักศึกษาที่เคยเรียนในระดับมัธยมศึกษาได้ดีนั้นจะมีความสามารถในการเรียนระดับอุดม ศึกษาได้ดีด้วย(Tinto, 1975, 1987; Pascarella and Terenzini, 1991) ในด้านความพึงพอใจก่อนเข้า

เรียน และภูมิคุณภาพของนักศึกษานั้น พาสคาดีคลาและเทอเรนซินิ พบว่าในสิ่ตันักศึกษาที่มีผลการเรียนรู้ดีเกิดจากความพึงพอใจตั้งแต่ก่อนเข้าเรียน และนิสิตนักศึกษาที่เข้าเรียนในสถาบันอุดมศึกษาที่ห่างจากบ้าน โดยไปอยู่หอพักจะประสบความสำเร็จในการเรียน (Pascarella and Terenzini, 1991) ซึ่งสอดคล้องกับการค้นพบของวีดเมนเวย์แมน(Weidman, 1989)

1.2 ลักษณะครอบครัว ตัวแปรที่บ่งชี้ลักษณะครอบครัวนี้ ตินโต(Tinto, 1975, 1987) และวีดเมน(Weidman, 1989) พบว่า พื้นฐานทางครอบครัวมีผลต่อการเลือกว่าจะเรียนอะไร และจะสามารถเรียนจนจบหลักสูตร ซึ่งประกอบไปด้วยตัวแปรที่สำคัญคือ การศึกษาของบิดา มาตรดา อาชีพของบิดา มาตรดา รายได้ของครอบครัว และการช่วยเหลือที่นิสิตนักศึกษาได้รับจากครอบครัว

1.3 ลักษณะสถาบัน ในเ奔(Bowen, 1977) พาสคาดีคลาและเทอเรนซินิ (Pascarella and Terenzini, 1991) ชิกเกอริง(Chickering, 1993) และแอสติน(Astin, 1993) พบว่าลักษณะสถาบัน เป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษา ทั้งลักษณะที่เป็นเชิงกายภาพ เช่น อาคารสถานที่ และในเชิงนามธรรม เช่นบรรยากาศด้านวิชาการ และการบริการต่างๆของสถาบัน ดังนั้นตัวแปรที่บ่งชี้ลักษณะที่สำคัญของสถาบันคือ บรรยากาศด้านวิชาการในสถาบัน และบรรยากาศด้านการบริการของสถาบัน

2. ตัวแปรด้านกระบวนการ จากการศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า ในระบบของสภาพแวดล้อมสถาบัน มีตัวแปรกระบวนการที่สำคัญ ได้แก่ กระบวนการเรียนการสอน ความมานะพยายามของนักศึกษา และ การมีส่วนร่วมของนักศึกษา

2.1 กระบวนการเรียนการสอน ในระบบการเรียนการสอนทางการศึกษาบาลนั้นมี ตัวแปรสำคัญอยู่ 3 เรื่องคือ การจัดการเรียนการสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ การสอน ของอาจารย์ และ การนิเทศงานของพยาบาลที่เป็นพื้นที่เลี้ยงในการฝึกปฏิบัติ ชิกเกอริง(Chickering, 1993) และแอสติน (Astin, 1993) พบว่า การเรียนการสอนมีอิทธิพลอย่างสูงต่อการพัฒนาของนิสิตนักศึกษาทั้งด้านความรู้ ด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ด้านทัศนคติ และด้านจริยธรรม ส่วนเฟรตเวล (Fretwell, 1982), คอสเทลโล(Costello, 1989), เบลลี(Baillie, 1993), รอเอน(Rauen, 1974), บาลดวิน, ฮิลล์ และ汉森 (Baldwin, Hill and Hanson , 1991) พบว่านักศึกษา

พยาบาลเรียนรู้ และ เลียนแบบลักษณะทางวิชาชีพจากพฤติกรรมการสอน และการทำงานทาง การพยาบาลของอาจารย์ และพยาบาลพี่เลี้ยง

2.2 ความมานะพยายามของนักศึกษา พาสคาเรลลาและเทอเรนซินี พบว่า อิทธิพล ของตัวแปรงต่างๆ ในสภาพแวดล้อม จะส่งผลให้นิสิตนักศึกษาเกิดความมานะพยายาม และจะทำ ให้สามารถเรียนจนสำเร็จได้ดี (Pascarella and Terenzini, 1991)

2.3 การมีส่วนร่วมของนักศึกษา และสติน(Astin,1993) กล่าวว่าการมีส่วนร่วมของ นักศึกษา หมายถึงการที่นักศึกษา ทุ่มเทหัวใจและพลังใจต่อประสบการณ์ต่างๆ เพื่อให้ ได้ประโยชน์จากสิ่งนั้น ในสถาบันอุดมศึกษานิสิตนักศึกษาจะมีส่วนร่วมต่อสิ่งต่างๆ ในสภาพแวด ล้อมมากนัย และการมีส่วนร่วมนี้จะทำให้นิสิตนักศึกษามีการพัฒนา การมีส่วนร่วมต่อ ประสบการณ์ที่สำคัญได้แก่ การมีปฏิสัมพันธ์กับอาจารย์ทั้งในและนอกเวลาเรียน การมีปฏิ สัมพันธ์กับเพื่อน การมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษา และการใช้เวลาว่างเป็นด้าน

3. ตัวแปรผลลัพธ์ พาสคาเรลลา และเทอเรนซินี(Pascarella and Terenzini,1991) พบ ว่าการเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษา ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านการเรียนรู้ ทักษะ การคิดอย่าง มีวิจารณญาณ ทัศนคติ และจริยธรรม เช่นเดียวกับที่ ชิกเกอริง(Chickering, 1993) พบว่า ผู้ เรียนในระดับมหาวิทยาลัยจะมีการพัฒนาตนเองในด้านความสามารถทางด้านสติปัญญา ด้าน ร่างกาย ด้านสังคม การพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และมีบุคลิกภาพเปลี่ยนแปลงไป

การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ตรงกับจุดมุ่งหมายทางการศึกษาที่ แครชไวท์, บลูน และ มาเซีย (2523) และอุทุมพร จำรมาน (2531) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายทางการศึกษา (Educational Objectives) หรือวัตถุประสงค์ทางการศึกษา เป็นสิ่งสำคัญในการเรียนการสอน เพราะจุดมุ่งหมาย ทางการศึกษาเปรียบเสมือนเข็มทิศ ชี้ทิศทางให้ครู อาจารย์ เดือกวิธีสอนที่เหมาะสมสมกับผู้เรียน จุด มุ่งหมายทางการศึกษาแบ่งเป็น 3 ด้านคือ ด้านที่หนึ่ง พุทธิ(cognitive) ส่วนที่เกี่ยวกับสมอง คือ จุดมุ่งหมายที่เกี่ยวกับการพัฒนาสมองของผู้เรียน เริ่มตั้งแต่การจำ การพินิจพิจารณา จนเป็น ความสัมพันธ์ของความรู้ ด้านที่สอง จิตต (affective) คือจุดมุ่งหมายเกี่ยวกับการพัฒนา ความรู้สึก อารมณ์ ทัศนคติ ค่านิยม ความเชื่อ และ สาม พลังทักษะ (psychomotor) คือจุดมุ่ง หมายที่เกี่ยวกับการประสานกล้ามเนื้อกับประสาทกล้ามเนื้อ นอกจากนี้ แอสติน(Astin,1993)

กล่าวว่า ผลลัพธ์ที่ เป็นการแสดงของการแสดงความคิดเห็นของบุขชัยมี 2 อย่าง คือผลลัพธ์ที่เป็นความรู้ (cognitive หรือ intellectual) และผลลัพธ์ที่ไม่ใช่ความรู้ คือ จิตต์(noncognitive หรือ affective) ผลลัพธ์ด้านความรู้เป็นกระบวนการทางสมองในการได้เหตุผล หรือตรรก ซึ่งสอดคล้องกับจุด มุ่งหมายทางการศึกษาที่กล่าวไปแล้ว ผลลัพธ์ทางด้านสติปัญญาสามารถวัดได้จากผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน การคิดอย่างมีวิจารณญาณ ส่วนผลลัพธ์ด้านทักษะเป็นผลของการพัฒนาความรู้ ร่วมกับการฝึกฝนทักษะที่มีค่านิยมความอยู่ด้วย ผลลัพธ์ที่ไม่ใช่ความรู้ หมายถึงทัศนคติของนิสิต นักศึกษา ค่านิยม มโนทัศน์ในตนเอง ความพึงพอใจ และพฤติกรรมที่เกิดขึ้นทุกวัน

ในด้านการศึกษาพยาบาล จันทนากุญจน์พันธุ์ (2527) กล่าวไว้ว่า ผลผลิต (output) ในระบบ การศึกษา คือการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างถาวร ในด้านความรู้ ทัศนคติ และทักษะที่เกิดขึ้น กับผู้เรียน ส่วนผลผลิตทางพยาบาลศาสตร์ คือผู้สำเร็จการศึกษาที่สามารถปฏิบัติการพยาบาล โดยอาศัยความรู้ มีคุณธรรม มีทัศนคติ และค่านิยมต่อวิชาชีพ และเป็นผู้รักษาเจริญบรรณ

จากการศึกษาคำนวณหัวทั้งหมดที่กล่าวมาผู้วิจัยจึงจัดกลุ่มตัวแปรผลลัพธ์ที่จะศึกษาออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้ คือ

- 3.1 ผลลัพธ์ด้านความรู้ มีตัวแปรที่บ่งชี้ผลลัพธ์ด้านความรู้ ได้แก่ คะแนนเฉลี่ยตลอด หลักสูตร และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ
- 3.2 ผลลัพธ์ด้านทักษะ มีตัวแปรที่บ่งชี้ผลลัพธ์ด้านทักษะ คือการรับรู้ทักษะทางการพยาบาล
- 3.3 ผลลัพธ์ด้านจิตต์ มีตัวแปรที่บ่งชี้ผลลัพธ์ด้านจิตต์ คือ ทัศนคติต่อวิชาชีพ บุคลิกภาพ และพฤติกรรมทางจริยธรรม

ผู้วิจัยเลือกตัวแปรในทฤษฎีที่ไม่พบในบริบทของสังคมไทย และในระบบของการศึกษาพยาบาลออก เลือกนำมาใช้เฉพาะที่เหมาะสม โดยสรุปได้ดังตารางที่ 3 ต่อไปนี้

ตารางที่ 3 ตัวแปรที่คัดเลือกมาใช้ในการวิจัย

เจ้าของทฤษฎี/ งานวิจัย	กลุ่มตัวแปร		
	ปัจจัยนำเข้า	กระบวนการ	ผลลัพธ์
1. โนบเวน (1977)	1. ทรัพยากร - อาคารสถานที่ 2. สภาพแวดล้อมทาง กายภาพ - บรรยายกาศทางการ บริการของสถาบัน 3. มนุษย์ - อาจารย์ - นิสิตนักศึกษา	1. กระบวนการผลิต - การเรียนการสอน 2. กระบวนการ - ด้านวิชาการ - อาจารย์ - กิจกรรม - เพื่อน	1. ผลลัพธ์ในด้านนิสิต - นักศึกษา - สติปัญญา - การเรียนรู้ - อาชมณ์ - จริยธรรม - สมรรถนะในการ ปฏิบัติ
2. ตินติ (1975, 1987)	1. พื้นฐานทางครอบครัว - การศึกษาของบิดา - มาตรา - อาชีพของบิดามารดา - รายได้ของครอบครัว - การช่วยเหลือของ ครอบครัว 2. ทักษะและความ สามารถของผู้เรียน - เกณฑ์เฉลี่ยระดับมัธยม	1. ประสบการณ์ใน สถาบัน - ด้านวิชาการ	1. การคงอยู่ในสถาบัน

เจ้าของทฤษฎี/ งานวิจัย	กรอบด้วยแนวคิด		
	ปัจจัยนำเข้า	กระบวนการ	ผลลัพธ์
3. พาสคาเวลลา และ เทอเรนซิน (1985, 1991)	1. ภูมิหลังและลักษณะ ก่อนเข้าเรียน - คะแนนเฉลี่ยมัธยม - ความพึงพอใจก่อน เข้าเรียน - ภูมิลำเนา	1. การมีปฏิสัมพันธ์ช่อง บุคคลในกระบวนการ ขัดแย้งทางสังคม 2. ความมานะพยายามใน การเรียน	1. การเรียนรู้และสติปัญญา - คะแนนเฉลี่ยตลอด หลักสูตร 2. ทักษะ 3. การคิดอย่างมี วิจารณญาณ
2. โครงสร้างทางการ บริหารของสถาบัน - บรรยายกาศทางวิชาการ - บรรยายกาศทางการ บริการ			4. ทัศนคติ 5. จริยธรรม
4. วีดแม่น (1989)	1. ภูมิหลังและลักษณะ ของนิสิตนักศึกษา 2. แรงกดดันก่อนเข้า เรียน - การช่วยเหลือของ ครอบครัว	1. ประสบการณ์ใน สถาบันทั้งด้านวิชา การและด้านสังคม	
5. ชีคเกอวิน (1993)	1. เป้าหมายของสถาบัน - บรรยายกาศทางวิชาการ 2. โปรแกรมการพัฒนา นิสิตนักศึกษาและ สวัสดิการ	1. ความสัมพันธ์ระหว่าง อาจารย์และนิสิต นักศึกษา 2. การจัดนักสูตรและการ เรียนการสอน 3. วิธีสอนของอาจารย์ 4. ความสัมพันธ์ระหว่าง เพื่อนและชุมชน(การทำ กิจกรรมนอกหลักสูตร, การใช้เวลาว่าง)	1. ความสามารถทาง สติปัญญา ร่างกาย และสังคม 2. การคิดอย่างมี วิจารณญาณ 3. บุคลิกภาพ

เจ้าของทฤษฎี/ งานวิจัย		กลุ่มตัวแปร	
	ปัจจัยนำเข้า	กระบวนการ	ผลลัพธ์
6. แอดสติน (1993)	1.สถาบัน -บริษัททางวิชาการ -บริษัททางการ บริการ	1.การมีส่วนร่วมของนักศึกษา นักศึกษา - การมีส่วนร่วมกับ อาจารย์ -การมีส่วนร่วมกับเพื่อน -การมีส่วนร่วมกับ กิจกรรมนอกหลักสูตร -การใช้เวลาว่าง 2.วิธีการสอนของอาจารย์ 3.การจัดหลักสูตรและ การเรียนการสอน	1.ความรู้ -คะแนนเฉลี่ยตลอด หลักสูตร 2.การคิดอย่างมี วิจารณญาณ 3.ทักษะ [*] 4.ทัศนคติ 5.จริยธรรม [*] 6.บุคลิกภาพ
7. แฟรงแวรล (1982), คอสเทลโล [*] (1989), และ เบลลี(1993)		1.การรับรู้ของนักศึกษาต่อ พฤติกรรมการนิเทศของ พยาบาล	
8. รือเคน (1974), บาลวิน, มิลล์และ เยนสัน(1991)		1.พฤติกรรมการการสอน ของอาจารย์	

ก่อสำหรับโดยสรุป การสังเคราะห์สังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีต่างๆเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของ สถาบันอุดมศึกษา ที่มีผลต่อการพัฒนาผลลัพธ์ทางการศึกษา ได้ข้อความรู้ดังนี้คือ สภาพแวดล้อมทางการศึกษาของนักศึกษาพยาบาล ประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลลัพธ์ ปัจจัยนำเข้า ประกอบด้วย ลักษณะนักศึกษา ลักษณะครอบครัว และ ลักษณะสถาบัน ตัว แปรที่บ่งชี้ลักษณะนักศึกษา คือ คะแนนเฉลี่ยในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ความพึงพอใจ ก่อนเข้าเรียนพยาบาล และภูมิลำเนาของนักศึกษา กระบวนการ ประกอบด้วย กระบวนการ

เรียนการสอน ความมานะพยายามของนักศึกษา และการมีส่วนร่วมของนักศึกษา ตัวแปรปั่งชี้กรอบการเรียนการสอน คือการจัดการเรียนการสอน พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ และพฤติกรรมการนิเทศของพยาบาลที่เลี้ยง ตัวแปรปั่งชี้ความมานะพยายามของนักศึกษา คือ ความมานะพยายามของนักศึกษา ตัวแปรปั่งชี้การมีส่วนร่วมของนักศึกษาคือ การมีปฏิสัมพันธ์ กับอาจารย์ การมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน การเข้าร่วมกิจกรรม และ การใช้เวลาว่าง ผลลัพธ์ ทางการศึกษาของนักศึกษาพยาบาล มี 3 ด้านได้แก่ ผลลัพธ์ด้านความรู้ ผลลัพธ์ด้านทักษะ และผลลัพธ์ด้านจิตต์ ผลลัพธ์ด้านความรู้ ประกอบด้วยคะแนนเฉลี่ยตลอดหลักสูตร คะแนนการคิดอย่างมีวิชาณญาณ ผลลัพธ์ด้านทักษะ ประกอบด้วย ทักษะทางการพยาบาล ผลลัพธ์ด้านจิตต์ ประกอบด้วย ทศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล บุคลิกภาพ และ พฤติกรรมทางจริยธรรม

ผู้วิจัยนำตัวแปรที่เกี่ยวข้องดังกล่าว เสนอเป็นรูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของตัวแปรสภาพแวดล้อมสถาบันกับผลลัพธ์ทางการศึกษาของนักศึกษาพยาบาล ดังสมมติฐานในหน้า 15

รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นที่สร้างขึ้นตามสมมติฐาน มีรายละเอียดของตัวแปรต่างๆดังนี้

ตัวแปรด้านบุคคลน่าเข้า มี 3 ตัวแปรแฟ่ คือ ลักษณะของนักศึกษา ลักษณะของครอบครัวและลักษณะของสถาบัน

ตัวแปรด้านกระบวนการ มี 3 ตัวแปรแฟ่ คือ สภาพการเรียนการสอน การมีส่วนร่วม ของนักศึกษา และ ความมานะพยายามของนักศึกษา

ตัวแปรตาม คือ ผลลัพธ์ทางการศึกษา 3 ตัวแปรแฟ่ คือ ผลลัพธ์ด้านความรู้ ผลลัพธ์ด้านทักษะ และผลลัพธ์ด้านจิตต์

ตัวแปรแฟ่ลักษณะของนักศึกษา(K1) มีตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัว ได้แก่

1. คะแนนเฉลี่ยขั้นแม้ยนศึกษาตอนปลาย (X1)
2. ความเต็มใจในการเข้าเรียนพยาบาล (X2)
3. ภูมิลำเนาของนักศึกษา (X3)

ตัวแปรແงลักษณะครอบครัว(Κ2) หมายถึง มีตัวแปรสังเกตได้ 6 ตัว ได้แก่

1. การศึกษาของบิดา (X4)
2. อายุพ่อของบิดา (X5)
3. การศึกษาของมารดา (X6)
4. อายุพ่อของมารดา (X7)
5. รายได้ของครอบครัว (X8)
6. การช่วยเหลือและสภาพแวดล้อมในครอบครัว (X9)

ตัวแปรແงลักษณะสถาบัน (Κ3) มีตัวแปรสังเกตได้ 2 ตัว คือ

1. การรับรู้ของนักศึกษาต่อลักษณะทางวิชาการ (X10)
2. การรับรู้ของนักศึกษาต่อลักษณะทางการบริการ (X11)

ตัวแปรແงกระบวนการเรียนการสอน (Ε1) มีตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัว ได้แก่

1. การรับรู้ของนักศึกษาต่อสภาพการเรียนการสอน (Y1)
2. การรับรู้ของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ (Y2)
3. การรับรู้ของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการนิเทศของพยาบาลพี่เลี้ยง (Y3)

ตัวแปรແงความมานะพยายามของนักศึกษา (Ε2) มีตัวแปรสังเกตได้ 1 ตัว คือ

1. ความมานะพยายามของนักศึกษา (Y4)

ตัวแปรແงการมีส่วนร่วมของนักศึกษา(Ε3) มีตัวแปรสังเกตได้ 4 ตัว คือ

1. การรับรู้ของนักศึกษาต่อการมีปฏิสัมพันธ์กับอาจารย์ (Y5)
2. การรับรู้ของนักศึกษาต่อการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน (Y6)
3. การรับรู้ของนักศึกษาต่อการทำกิจกรรมนอกหลักสูตร (Y7)
4. การรับรู้ของนักศึกษาต่อการใช้เวลาในเรื่องส่วนตัว(Y8)

ตัวแปรແงผลลัพธ์ด้านความรู้ (Ε4) มีตัวแปรสังเกตได้ 2 ตัว คือ

1. คะแนนเฉลี่ยตลอด 4 ปี (Y9)
2. ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ (Y10)

ตัวแปรແຜผลลัพธ์ด้านทักษะ (E5) มีตัวแปรสังเกตได้ 1 ตัวคือ

1. ความสามารถในทักษะทางการแพทย์บาก (Y11)

ตัวแปรແຜผลลัพธ์ด้านจิตต (E6) มีตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัว คือ

1. ทัศนคติต่อวิชาชีพแพทย์บาก (Y12)
2. บุคลิกภาพของนักศึกษา (Y13)
3. พฤติกรรมทางจริยธรรม (Y14)

รวมตัวแปรແຜทั้งสิ้น 9 ตัวแปรและตัวแปรสังเกตได้ทั้งสิ้น 25 ตัวแปร

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของตัวแปรสภาพแวดล้อมสถาบันกับผลลัพธ์ทางการศึกษาของนักศึกษาแพทย์บาก

การวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนนี้ ประกอบไปด้วย

1. การวิเคราะห์สถิติพื้นฐานของตัวแปร
2. การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร
3. การวิเคราะห์รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของตัวแปรสภาพแวดล้อมสถาบันกับผลลัพธ์ทางการศึกษาของนักศึกษาแพทย์บาก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์สถิติพื้นฐานของตัวแปร

ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบไปด้วยตัวแปรต่างๆดังนี้

1. ภูมิหลัง

- 1) ภูมิลำเนา
- 2) ที่ตั้งของโรงเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
- 3) ที่พักขณะเรียนพยาบาล
- 4) สภาพแวดล้อมและการสนับสนุนด้านการเรียนจากครอบครัว

- 5) ความเต็มใจในการเข้าเรียนพยาบาล
- 6) ผู้มีอิทธิพลต่อการเรียนพยาบาล
- 7) การศึกษาของบิดา
- 8) การศึกษาของมารดา
- 9) อาชีพของบิดา
- 10) อาชีพของมารดา
- 11) รายได้ของครอบครัว
- 12) คะแนนเฉลี่ยในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

2. ผลลัพธ์ทางการศึกษา

- 1) คะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตร
- 2) คะแนนความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ
- 3) ความสามารถในทักษะทางการพยาบาล
- 4) ทัศนคติต่อวิชาอาชีพพยาบาล
- 5) บุคลิกภาพ
- 6) คะแนนพฤติกรรมทางจริยธรรม

3. การรับรู้ของนักศึกษาต่อผลของบรรยายภาคสถาบันที่มีต่อตัวนักศึกษา

- 1) การรับรู้ของนักศึกษาต่อบรรยายภาคด้านวิชาการ
- 2) การรับรู้ของนักศึกษาต่อบรรยายภาคด้านการบริการ

4. การรับรู้ของนักศึกษาต่อกระบวนการเรียนการสอนในสถาบัน

- +
- 1) การรับรู้ของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอน
 - 2) การรับรู้ของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการสอนของอาจารย์
 - 3) การรับรู้ของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการนิเทศของพยาบาลพี่เลี้ยง

5. การรับรู้ความนานะพยากรณ์ในการเรียน

6. การรับรู้ผลของการมีส่วนร่วมของนักศึกษา

- 1) การรับรู้การมีปฏิสัมพันธ์กับอาจารย์
- 2) การรับรู้การมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน
- 3) การรับรู้การทำกิจกรรมนอกหลักสูตร
- 4) การรับรู้การใช้เวลาในเรื่องส่วนตัว

ตัวเปรต่างๆ มีลักษณะดังแสดงในตารางต่อไปนี้

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ตารางที่ 4 ภูมิลำเนา ที่ตั้งของโรงเรียนที่จบมัธยมศึกษา ที่พักขณะเรียนพยาบาล และสภาพแวดล้อมในบ้านและการสนับสนุนจากครอบครัว

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ภูมิลำเนา		
กรุงเทพ	127	27.20
ต่างจังหวัด	340	72.80
รวม	467	100.00
ที่ตั้งของโรงเรียนที่จบมัธยมศึกษา		
กรุงเทพ	154	33.00
ต่างจังหวัด	311	66.60
ไม่ตอบ	2	0.40
รวม	467	100.00
ที่พัก		
บ้านของบิดา มารดา	38	8.10
หอพักของสถาบัน	397	85.00
หอพักเอกชน/บ้านเช่า	17	3.60
บ้านญาติ	8	1.70
อื่นๆ	7	1.50
รวม	467	100.00
ระดับสภาพแวดล้อมในบ้านและการสนับสนุนจากครอบครัว		
มาก (คะแนน 10-13)	227	48.60
ปานกลาง (คะแนน 6-9)	217	46.50
น้อย (คะแนน 2-5)	21	4.50
ไม่ตอบ	2	0.40
รวม	467	100

จำนวนเดียวอย่างทั้งสิ้นเมื่อ 467 คน เป็นหญิงทั้งหมด ส่วนในกลุ่มภูมิล้ำนาอยู่ต่างจังหวัด
ร้อยละ 72.80 อยู่ในกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 27.20 จบการศึกษาขั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
จากโรงเรียนในต่างจังหวัดเป็นส่วนใหญ่คือร้อยละ 66.60 ขณะที่เรียนพยาบาลพักในหอพักของ
สถาบันมากที่สุด ร้อยละ 85.00 รองลงมาคือพักที่บ้านของบิดา มารดา ร้อยละ 8.10 ระดับ
สภาพแวดล้อมในบ้านและการสนับสนุนจากครอบครัว ส่วนในปัจจุบันระดับมาก ร้อยละ 48.60
รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 46.50

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 ความเต็มใจเข้าเรียนพยาบาลและบุคคลที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจเข้าเรียน

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ความเต็มใจเข้าเรียนพยาบาล		
เต็มใจ	315	67.50
ไม่เต็มใจ	152	32.50
รวม	467	100.00
บุคคลที่มีอิทธิพล		
บิดา มารดา	275	58.90
ตนเอง	152	32.50
ญาติ	26	5.60
เพื่อน	10	2.10
ครู อาจารย์	2	0.40
อื่นๆ	2	0.40
รวม	467	100.00

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เข้าเรียนพยาบาลด้วยความเต็มใจ ร้อยละ 67.50 "ไม่เต็มใจ" ร้อยละ 32.50 ผู้ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนพยาบาลมากที่สุดคือบิดา มารดา จำนวนร้อยละ 58.90 รองลงมาคือตัดสินใจด้วยตนเองร้อยละ 32.50

ศูนย์รายหัวพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 การศึกษาของบิดา มารดา

ระดับการศึกษา	บิดา		มารดา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อย%
ประถมศึกษา	198	42.40	310	66.40
มัธยมศึกษา	123	26.30	66	14.10
อาชีวศึกษา	44	9.40	26	5.60
อุดมศึกษา	90	19.30	63	13.50
อื่นๆ	12	2.60	2	0.40
รวม	467	100.00	467	100.00

ด้านครอบครัวพบว่า บิดาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษามากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 42.40 รองลงมาคือจบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 26.30 มาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับประถมศึกษาร้อยละ 66.40 รองลงมาคือจบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 14.10

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ตารางที่ 7 อาชีพของบิดา มาตรดา

อาชีพ	บิดา		มารดา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รับราชการ	189	40.50	75	16.10
เกษตรกรรม	83	17.80	93	19.90
ค้าขาย	62	13.30	116	24.80
รับจ้าง	39	8.40	27	5.80
ธุรกิจ	35	7.50	41	8.80
ลูกจ้างบริษัท	27	5.80	10	2.10
อื่นๆ/แม่บ้าน	32	6.90	105	22.10
รวม	467	100.00	467	100.00

บิดาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพรับราชการ ร้อยละ 40.50 รองลงมาคือเป็นเกษตรกร ร้อยละ 17.80 มารดาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพค้าขาย ร้อยละ 24.80 รองลงมาคือเป็นแม่บ้าน ร้อยละ 22.10

ศูนย์วิทยทรัพยากร
อุปกรณ์รวมมหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 รายได้ของครอบครัว

รายได้	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5,000 บาท ต่อเดือน	31	6.60
5,001 - 10,000 บาท ต่อเดือน	91	19.50
10,001 - 15,000 บาท ต่อเดือน	89	19.10
15,001 - 20,000 บาท ต่อเดือน	54	11.60
20,001 - 25,000 บาท ต่อเดือน	43	9.20
25,001 - 30,000 บาท ต่อเดือน	57	12.20
มากกว่า 30,000 บาท ต่อเดือน	99	21.20
ไม่ตอบ	3	0.60
รวม	467	100.00

รายได้ของครอบครัวส่วนใหญ่มีรายได้มากกว่า 30,000 บาท ต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 21.20
รองลงมาคือมีรายได้อยู่ระหว่าง 5,001 ถึง 10,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 19.50

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 คะแนนเฉลี่ยระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตร

ระดับคะแนน	มัธยม ศึกษา	ผลต่อ หลักสูตร			
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
2.00 หรือต่ำกว่า	37	7.90	4	0.90	
2.01-2.50	149	31.90	131	28.10	
2.51-3.00	218	46.70	229	49.00	
3.01-3.50	43	9.20	90	19.30	
มากกว่า 3.50	20	4.30	13	2.80	
รวม	467	100.00	467	100.00	

$$\bar{x} = 2.66$$

$$\bar{x} = 2.73$$

$$S.D. = .41$$

$$S.D. = .36$$

กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เท่ากับ 2.66 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .41 กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนส่วนใหญ่อยู่ในระหว่าง 2.51 - 3.00 คิดเป็นร้อยละ 46.70 รองลงมาคือมีคะแนนอยู่ระหว่าง 2.01 - 2.50 คิดเป็นร้อยละ 31.90

กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรในระดับอุดมศึกษา เท่ากับ 2.73 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.36 กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 2.51 - 3.00 คิดเป็นร้อยละ 49.00 รองลงมาคือมีคะแนนอยู่ระหว่าง 2.01 - 2.50 คิดเป็นร้อยละ 28.10

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 ระดับความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ระดับการคิดอย่างมีวิจารณญาณ		
สูง (35 คะแนน ขึ้นไป)	132	28.30
ปานกลาง (26-34 คะแนน)	238	51.00
ต่ำ (ต่ำกว่า 26 คะแนน)	97	20.80
รวม	467	100.00

$\bar{x} = 30.54$, S.D. = 6.23

กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณเฉลี่ย เท่ากับ 30.54 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 6.23 โดยส่วนใหญ่ กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 51.00 รองลงมา มีคะแนนอยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 28.30

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 การรับรู้ระดับความสามารถในทักษะทางการพยาบาล

ระดับความสามารถ	จำนวน	ร้อยละ
มากที่สุด (3.26-4.00)	53	11.30
มาก (2.51 - 3.25)	341	73.00
น้อย (1.76 - 2.50)	65	13.90
น้อยที่สุด (1.00-1.75)	-	-
ไม่ตอบ	8	1.70
รวม	467	100.00

$$\bar{x} = 2.84, \text{ S.D.} = .34$$

กลุ่มตัวอย่าง มีคะแนนการประเมินความสามารถในทักษะทางการพยาบาลโดยเฉลี่ยเท่ากับ 2.84 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .34 โดยส่วนใหญ่ กลุ่มตัวอย่างประเมินความสามารถทักษะทางการพยาบาลอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 73.00 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างประเมินความสามารถว่าอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 13.90

ศูนย์วิทยทรัพยากร
อุปกรณ์รวมมหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 การรับรู้ระดับความสามารถในทักษะทางการพยาบาลรายชื่อ

ทักษะทางการพยาบาล	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. สร้างสัมพันธภาพกับเพื่อนร่วมงานได้	3.34	0.55	มากที่สุด
2. ให้การช่วยเหลือความสะอาดของผู้ป่วยและสิ่งแวดล้อม	3.31	0.52	มากที่สุด
3. ป้องกันและควบคุมการแพรี่เรื้อรังและการติดเชื้อต่อคนของ	3.23	0.58	มาก
4. สอนและให้คำแนะนำแก่ผู้ป่วยและญาติในการป้องกันโรคและพื้นที่สุขาภิบาล	3.10	0.54	มาก
5. เตรียมของเครื่องใช้ในการพยาบาล	3.04	0.52	มาก
6. เก็บรักษาและทำความสะอาดอุปกรณ์เครื่องใช้ถูกต้อง	3.03	0.57	มาก
7. บันทึกรายงานการพยาบาลถูกต้อง	3.01	0.63	มาก
8. สังเกตอาการเปลี่ยนแปลงของผู้ป่วย	3.00	0.50	มาก
9. รวมรวมข้อมูลของผู้ป่วยครบถ้วนตรงตามความเป็นจริง	2.99	0.47	มาก
10. รายงานการพยาบาลด้วยวาจา	2.98	0.57	มาก
11. ปฏิบัติการพยาบาลต่างๆ ตามเวลา	2.98	0.57	มาก
12. กำหนดแผนการพยาบาลได้เหมาะสมกับความต้องการของผู้ป่วย	2.98	0.49	มาก
13. ให้เหตุผลในการพยาบาลได้สอดคล้องกับปัญหาของผู้ป่วย	2.95	0.54	มาก
14. สามารถนำแผนการพยาบาลที่กำหนดไว้ไปปฏิบัติได้จริง	2.94	0.58	มาก
15. แก้ไขปัญหาและสอนของความต้องการของผู้ป่วยแต่ละราย	2.91	0.55	มาก
16. ใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ต่างๆ ในการรักษาพยาบาลถูกต้อง	2.90	0.58	มาก
17. จัดลำดับความสำคัญของปัญหาได้เหมาะสมกับสภาพการณ์	2.90	0.63	มาก
18. แปลความหมายของข้อมูลถูกต้อง	2.89	0.49	มาก
19. นำผลการประเมินมาปรับปรุงการทำงาน	2.88	0.56	มาก
20. ประเมินผลงานที่กระทำ	2.84	0.60	มาก
21. กำหนดแผนการพยาบาลได้ครบถ้วนตามปัญหาที่ตั้งไว้	2.80	0.57	มาก
22. กำหนดปัญหาได้ครบถ้วนตามข้อมูลที่รวมรวมมาทั้งหมด	2.77	0.56	มาก
23. เป็นผู้นำทีมการพยาบาล	2.61	0.69	มาก
24. ย่อรวมตัวและภาระทางการพยาบาล	2.60	0.68	มาก
25. เป็นผู้ดำเนินการประชุมบริการทางการพยาบาล	2.57	0.68	มาก
26. ให้การพยาบาลได้เหมาะสมกับผู้ป่วยเนื่อหาเดือนที่การณ์อุบัติ	2.53	0.65	มาก
27. ศึกษาหาวิธีการทางการพยาบาลใหม่ๆ นำไปใช้	2.45	0.64	น้อย
28. ศึกษาหาความรู้ศาสตร์สาขาอื่นๆ เพิ่มเติมเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการพยาบาล	2.42	0.70	น้อย
29. ศึกษาด้านคุณงานวิจัยทางการพยาบาล	2.39	0.70	น้อย
30. ใช้คอมพิวเตอร์ได้เหมาะสมกับลักษณะงาน	2.04	0.80	น้อย

กลุ่มตัวอย่าง มีคะแนนการประเมินความสามารถในทักษะทางการพยาบาลรายข้อ สูงสุดคือทักษะการสร้างสัมพันธภาพกับเพื่อนร่วมงานได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.55 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือความสามารถในทักษะให้การดูแลรักษาความสะอาดของผู้ป่วยและสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.31 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่า 0.52 อยู่ในระดับมากที่สุด กลุ่มตัวอย่างประเมินความสามารถทักษะทางการพยาบาล ในด้านการใช้คอมพิวเตอร์ได้เหมาะสมกับลักษณะงาน ต่ำที่สุด มีเฉลี่ยค่าเท่ากับ 2.04 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.80 อยู่ในระดับน้อย

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 ทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล

ระดับทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล	จำนวน	ร้อยละ
สูง (45-60 คะแนน)	274	58.70
ปานกลาง (29-44 คะแนน)	161	34.50
ต่ำ (12-28 คะแนน)	20	4.30
ไม่ตอบ	12	2.60
รวม	467	100.00

$$\bar{X} = 45.59, S.D. = 8.49$$

กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลเฉลี่ยเท่ากับ 45.59 ค่าเบี่ยงมาตรฐานเท่ากับ 8.49 โดยส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลอยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 58.70 รองลงมา คือมีทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 34.50

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 ลักษณะบุคลิกภาพด้านความต้องการของนักศึกษา

บุคลิกภาพด้านความต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
1. ความต้องการเป็นระเบียบ	99	21.20
2. ความต้องการอดทน	83	17.80
3. ความต้องการขอความช่วยเหลือ	68	14.60
4. ความต้องการช่วยเหลือผู้อื่น	42	9.00
5. ความต้องการปกครองตนเอง	28	6.00
6. ความต้องการก้าวร้าว	25	5.40
7. ความต้องการยอมรับผิด	24	5.10
8. ความต้องการสัมฤทธิผล	21	4.50
9. ความต้องการเข้าใจผู้อื่น	19	4.10
10. ความต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่น	19	4.10
11. ความต้องการยกย่องหรือยอมตามผู้อื่น	10	2.10
12. ความต้องการเปลี่ยนแปลง	9	1.90
13. ความต้องการควบเพื่อนต่างเพศ	8	1.70
14. ความต้องการไม่ตรึงมั่นพั่นพ่อน	6	1.30
15. ความต้องการแสดงออก	5	1.10
ไม่ตอบ	1	.20
รวม	467	100

กลุ่มตัวอย่างมีลักษณะบุคลิกภาพด้านความต้องการเป็นระเบียบมากที่สุด ร้อยละ 21.20 รองลงมาคือ มีบุคลิกภาพด้านความต้องการอดทน ร้อยละ 17.80 มีลักษณะบุคลิกภาพด้านความต้องการแสดงออกน้อยที่สุด เท่ากับร้อยละ 1.10

ตารางที่ 15 ระดับของพฤติกรรมทางจริยธรรม

ระดับของพฤติกรรมทางจริยธรรม	จำนวน	ร้อยละ
พฤติกรรมที่พึงประสงค์มาก (2.35-3.00)	252	54.00
พฤติกรรมที่พึงประสงค์ปานกลาง (1.68-2.34)	214	45.80
พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ (1.00-1.67)	1	.20
รวม	467	100.00

$$\bar{X} = 2.36, S.D. = .18$$

กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนพฤติกรรมทางจริยธรรมเฉลี่ยเท่ากับ 2.36 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .18 โดยส่วนใหญ่มีระดับพฤติกรรมที่พึงประสงค์มาก ร้อยละ 54.00 รองลงมาคือมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ปานกลางร้อยละ 45.80

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 คะแนนการรับรู้ของนักศึกษาต่อบรรยายการด้านวิชาการ

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ความกระตือรือร้นทางวิชาการของอาจารย์	3.29	.64	มากที่สุด
2. กำหนดการเรียน การจัดตารางสอน ตารางสอบ	3.24	.62	มาก
3. ความทันสมัยของหนังสือในห้องสมุด	3.12	.74	มาก
4. ภารบริการของห้องสมุด	3.09	.67	มาก
5. ความกระตือรือร้นทางวิชาการของนักศึกษา	3.03	.66	มาก
6. ชื่อเลียงของสถาบัน	2.93	.75	มาก
7. กิจกรรมทางวิชาการของสถาบัน	2.88	.71	มาก
8. การจัดบรรยายการของอาจารย์	2.86	.71	มาก
9. การจัดห้องปฏิบัติการ	2.86	.70	มาก
10. การจัดห้องเรียน	2.85	.74	มาก
11. การจัดกิจกรรมทางวิชาการของนักศึกษาโดยอิสระ	2.70	.75	มาก
12. การจัดป้ายนิเทศส่งเสริมความรู้และประสบการณ์แก่ น.ศ.	2.64	.69	มาก
13. การเผยแพร่องค์ความรู้ทางวิชาการของสถาบันต่อสาธารณะ	2.62	.76	มาก

$$\bar{X} = 2.93, S.D. = .40$$

กลุ่มตัวอย่างรับข้อมูลนักศึกษาต่อรู้บรรยายการด้านวิชาการอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.93 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.40 เมื่อดูกราฟรับรู้รายชื่อพบว่า กลุ่มตัวอย่างรับรู้ความกระตือรือร้นทางวิชาการของอาจารย์มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.29 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.64 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือกำหนดการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.24 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.62 อยู่ในระดับมาก การรับรู้การเผยแพร่องค์ความรู้ทางวิชาการของสถาบันต่อสาธารณะน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.62 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .76 อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 17 คะแนนการรับรู้ของนักศึกษาต่อ服务质量ด้านการบริการ

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. การจัดบริการห้องพัก	3.14	0.79	มาก
2. การจัดบริการสำหรับผู้ป่วยบัตริตามเจ้า บ่าย ตีกและวันหยุด	3.02	0.82	มาก
3. การมีระเบียบวินัยของสถานบัน	3.01	0.73	มาก
4. การจัดบริการด้านสุขภาพอนามัย	2.98	0.74	มาก
5. การจัดบริการอาหาร	2.89	0.82	มาก
6. การจัดที่นั่งสำหรับพักผ่อนและนันทนาการ	2.80	0.82	มาก
7. การจัดสถานที่สำหรับการศึกษานอกเวลา	2.76	0.78	มาก
8. การให้คำปรึกษาและแนะนำ	2.69	0.81	มาก
9. การให้ทุนการศึกษาแก่นักศึกษาที่ขาดแคลน	2.59	0.91	มาก
10. การบริการด้านการเงินการธนาคาร	2.59	0.84	มาก
11. การจัดพื้นที่สำหรับการออกกำลังกายและเล่นกีฬา	2.57	0.87	มาก
12. การบริการด้านไปรษณีย์	2.46	0.84	น้อย

$$\bar{X} = 2.79, S.D. = .50$$

กลุ่มตัวอย่างรับรู้服务质量ด้านการบริการอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.79 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.50 เมื่อดูการรับรู้รายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างรับรู้ การจัดบริการห้องพัก มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.14 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.79 อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ การจัดบริการสำหรับผู้ป่วยบัตริตามเจ้า บ่าย ตีก วัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.02 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.82 อยู่ในระดับมาก กลุ่มตัวอย่างรับรู้การบริการด้านไปรษณีย์น้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.46 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .84 อยู่ในระดับน้อย

ตารางที่ 18 การรับรู้ของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอน

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. การมีโอกาสได้ฝึกทักษะทางการพยาบาลครบถ้วนตามที่ หลักสูตรกำหนด	3.32	0.68	มากที่สุด
2. การมีอุปกรณ์เครื่องใช้เพียงพอในการฝึกปฏิบัติการพยาบาล	3.31	0.65	มากที่สุด
3. การมีโอกาสศึกษาผู้ป่วยทุกประเภท	3.27	0.70	มากที่สุด
4. การได้รับการนิเทศการพยาบาลอย่างใกล้ชิด	3.27	0.69	มากที่สุด
5. การได้รู้การสาขิตการปฏิบัติการพยาบาล	3.24	0.68	มาก
6. การที่หลักสูตรกำหนดเวลาและโอกาสในการฝึกทักษะ	3.20	0.60	มาก
7. การได้มีเวลาบทหวานทักษะต่างๆ ด้วยตนเอง	3.11	0.68	มาก
8. การมีโอกาสในการเลือกหรือประยุกต์ใช้อุปกรณ์ต่างๆ ได้เอง	2.98	0.72	มาก
9. สภาพห้องเรียน	2.94	0.73	มาก
10. ความแออัดของห้องเรียน	2.93	0.77	มาก
11. ขนาดของห้องเรียน	2.88	0.75	มาก

$$\bar{X} = 3.13, S.D. = .48$$

กลุ่มตัวอย่างรับรู้การจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.13 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.48 เมื่อถูกรับรู้รายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างรับรู้การมีโอกาสได้ฝึกทักษะทางการพยาบาลครบถ้วนตามที่หลักสูตรกำหนด มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.68 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ การมีอุปกรณ์เครื่องใช้เพียงพอในการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.31 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.65 อยู่ในระดับมากที่สุด กลุ่มตัวอย่างรับรู้ขนาดของห้องเรียนน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.88 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.75 อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 19 การรับรู้ของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการสอนของอาจารย์

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ความยุติธรรมในการวัดและประเมินอาจารย์	3.21	0.78	มาก
2. การที่อาจารย์กำหนดการเรียนและรายละเอียดเกี่ยวกับการเรียนให้ล่วงหน้า	3.13	0.61	มาก
3. การที่อาจารย์สอนให้คิดแก้ปัญหา	3.13	0.65	มาก
4. การเตรียมการสอนของอาจารย์	3.09	0.69	มาก
5. การที่อาจารย์ใช้วิธีการสอนหลากหลายวิธี	3.05	0.71	มาก
6. การที่อาจารย์ใช้อุปกรณ์ประกอบการสอน	3.04	0.71	มาก
7. การที่อาจารย์ติดตามและสอบถามความก้าวหน้าของงานที่มอบหมายให้	3.03	0.65	มาก
8. การช่วยเหลือของอาจารย์เมื่อนักศึกษามีปัญหาในการเรียน	2.99	0.78	มาก
9. การที่อาจารย์มีวิธีสูงใจให้นักศึกษารักวิชาชีพพยายาม	2.93	0.79	มาก
10. การวางแผนการเรียนการสอนร่วมกันระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา	2.82	0.79	มาก

$$\bar{X} = 3.04, S.D. = .50$$

กลุ่มตัวอย่างรับรู้พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.04 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.50 เมื่อถูกการรับรู้รายชื่อพบว่า กลุ่มตัวอย่างรับรู้ ความยุติธรรมในการวัดและประเมินอาจารย์ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.78 อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ การที่อาจารย์กำหนดการเรียนและรายละเอียดเกี่ยวกับการเรียนให้ล่วงหน้า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.13 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.61 อยู่ในระดับมาก กลุ่มตัวอย่างรับรู้วางแผนการเรียนการสอนร่วมกันระหว่างอาจารย์และนักศึกษา น้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.82 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.79 อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 20 การรับรู้ของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการนิเทศของพยาบาลที่เลี้ยง

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. การที่พยาบาลมีมนุษยสัมพันธ์กับนักศึกษาดี	3.33	0.74	มากที่สุด
2. การที่พยาบาลให้ความช่วยเหลือด้านการปฏิบัติการพยาบาล	3.21	0.65	มาก
3. การที่พยาบาลช่วยสนับสนุนให้กำลังใจนักศึกษา	3.20	0.83	มาก
4. การที่พยาบาลสนใจในการพยาบาลผู้ป่วย	3.17	0.67	มาก
5. การที่พยาบาลเป็นที่ปรึกษาในการแก้ปัญหาในการปฏิบัติงาน	3.17	0.68	มาก
6. การที่พยาบาลมีการพัฒนาความรู้อยู่เสมอ	3.15	0.67	มาก
7. ความยุติธรรมในการวัดและประเมินพยาบาล	3.13	0.72	มาก
8. พฤติกรรมการถ่ายทอดความรู้ของพยาบาล	3.10	0.66	มาก
9. การที่พยาบาลมีการตรวจเยี่ยมผู้ป่วยพร้อมกับนักศึกษา	3.05	0.71	มาก
10. การที่พยาบาลมีพฤติกรรมที่ทำให้รู้สึกวิชาชีพ	3.04	0.75	มาก
พยาบาล			
11. การที่พยาบาลตัดสินใจแทนอาจารย์เมื่อมีเหตุการณ์ฉุกเฉิน	3.01	0.70	มาก
12. การที่พยาบาลจับผิดนักศึกษา	2.84	0.94	มาก

$$\bar{X} = 3.11, S.D. = .50$$

กลุ่มตัวอย่างรับรู้พฤติกรรมการนิเทศของพยาบาลที่เลี้ยง อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.11 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.50 เมื่อศูนย์รับรู้รายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างรับรู้การที่พยาบาลมีมนุษยสัมพันธ์กับนักศึกษาดี มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.74 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ การที่พยาบาลให้ความช่วยเหลือในการปฏิบัติการพยาบาล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.65 อยู่ในระดับมาก กลุ่มตัวอย่างรับรู้การที่พยาบาลจับผิดนักศึกษาน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.84 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.94 อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 21 การรับรู้ของนักศึกษาต่อความมานะพยายามในการเรียน

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. การเข้าชั้นเรียนและการฝึกปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ	3.22	0.67	มาก
2. การทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จทันเวลา	3.14	0.65	มาก
3. การที่ผลงานได้รับคำชมเชย	2.94	0.75	มาก
4. การที่เตรียมตัวก่อนเข้าเรียน เช่นการอ่านบทเรียนล่วงหน้า	2.92	0.74	มาก
5. การที่สถาบันเน้นการเรียนสำคัญกว่าการทำกิจกรรม	2.81	0.70	มาก

$$\bar{X} = 3.00, S.D. = .48$$

กลุ่มตัวอย่างรับรู้ความมานะพยายามในการเรียน อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.48 เมื่อถูการรับรู้รายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างรับรู้ การเข้าชั้นเรียนและการฝึกปฏิบัติงานสม่ำเสมอ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.22 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.67 อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ การทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จทันเวลา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.14 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.65 อยู่ในระดับมาก กลุ่มตัวอย่างรับรู้ การที่สถาบันเน้นการเรียนมากกว่าการทำกิจกรรม น้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.81 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.70 อยู่ในระดับมาก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 22 การรับรู้ของนักศึกษาต่อการมีปฏิสัมพันธ์กับอาจารย์

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. การที่อาจารย์ให้กำลังใจในการแก้ไขปัญหาทั้งด้านส่วนตัว และด้านการเรียนการสอน	3.00	0.77	มาก
2. การที่อาจารย์ทักทายและให้ถามทุกเรื่องของนักศึกษา	2.85	0.73	มาก
3. การที่อาจารย์เข้าร่วมกิจกรรมที่นักศึกษาจัด	2.85	0.75	มาก
4. การที่อาจารย์ให้คำแนะนำในเรื่องการวางแผนสำหรับ การประกอบอาชีพ	2.79	0.83	มาก
5. การที่อาจารย์มีเวลาให้นักศึกษาพบเพื่อปรึกษาเรื่องต่างๆ	2.68	0.75	มาก
6. การมีโอกาสพูดคุยกับอาจารย์นอกห้องเรียนเกี่ยวกับวิชาเรียน	2.66	0.73	มาก
7. การมีโอกาสได้พูดคุยกับอาจารย์ในเรื่องอื่นนอกเหนือเรื่อง ทางวิชาการ	2.48	0.77	น้อย
8. การที่อาจารย์ให้คำแนะนำในการคบเพื่อนต่างเพศ	2.18	0.83	น้อย
9. การได้รับเชิญไปบ้านอาจารย์	1.83	0.80	น้อย

$$\bar{X} = 2.58, S.D. = .55$$

กลุ่มตัวอย่างรับรู้การมีปฏิสัมพันธ์กับอาจารย์ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.58 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.55 เมื่อถูกการรับรู้รายชื่อพบว่า กลุ่มตัวอย่างรับรู้การที่อาจารย์ให้ กำลังใจในการแก้ไขปัญหาทั้งด้านส่วนตัวและด้านการเรียนการสอน มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่า กับ 3.00 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.77 อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือการที่อาจารย์ทักทายและ ให้ถามทุกเรื่องของนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.85 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.73 อยู่ใน ระดับมาก กลุ่มตัวอย่างรับรู้การได้รับเชิญไปบ้านอาจารย์ น้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.83 ค่า เบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.80 อยู่ในระดับน้อย

ตารางที่ 23 การรับรู้ของนักศึกษาต่อการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. การรับฟังความคิดเห็นของเพื่อน	3.04	0.59	มาก
2. การช่วยเหลือของเพื่อนในด้านการเรียน	2.96	0.69	มาก
3. การปรึกษาเรื่องส่วนตัวกับเพื่อน	2.83	0.72	มาก
4. การพูดคุยปัญหาทางวิชาการกับเพื่อน	2.75	0.69	มาก
5. การไปเที่ยวกับเพื่อน	2.72	0.79	มาก
6. การมีปัญหา กับเพื่อน	2.45	0.91	น้อย
7. การคบเพื่อนที่มาจากภูมิลำเนาเดียวกัน	2.32	0.85	น้อย
8. การคบเพื่อนที่มาจากโรงเรียนเดียวกัน	2.24	0.85	น้อย
9. การช่วยเหลือของเพื่อนในด้านการเงิน	2.18	0.80	น้อย

$$\bar{X} = 2.61, S.D. = .45$$

กลุ่มตัวอย่างรับรู้การมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.61 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.45 เมื่อดูการรับรู้รายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างรับรู้การรับฟังความคิดเห็นของเพื่อน มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.04 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.59 อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ การช่วยเหลือของเพื่อนด้านการเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.96 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.69 อยู่ในระดับมาก กลุ่มตัวอย่างรับรู้การช่วยเหลือเพื่อนด้านการเงินน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.18 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.80 อยู่ในระดับน้อย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 24 การรับรู้ของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนอกหลักสูตร

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. การเข้าร่วมกิจกรรมของสมิสรหรือชมรมนักศึกษา	2.69	0.78	มาก
2. การเข้าร่วมกิจกรรมที่สถาบันจัด	2.68	0.79	มาก
3. การที่สถาบันให้การสนับสนุนการจัดกิจกรรมของนักศึกษาโดยอิสระ	2.65	0.80	มาก
4. การเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา เช่นการตักบาตร เรียนธรรมะ	2.46	0.79	น้อย
5. การทำกิจกรรมของสังคมภายนอกสถาบัน	2.30	0.81	น้อย
6. การเป็นนักกีฬาของสถาบัน	2.13	0.89	น้อย

$$\bar{X} = 2.48, S.D. = .53$$

กลุ่มตัวอย่างรับรู้การเข้าร่วมกิจกรรมนอกหลักสูตร อยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.48 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.53 เมื่อถูกรับรู้รายชื่อพบว่า กลุ่มตัวอย่างรับรู้การเข้าร่วมกิจกรรมของสมิสรหรือชมรมนักศึกษา มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.69 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.78 อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ การเข้าร่วมกิจกรรมที่สถาบันจัด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.68 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.79 อยู่ในระดับมาก กลุ่มตัวอย่างรับรู้ การเป็นนักกีฬาของสถาบัน น้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.13 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.89 อยู่ในระดับน้อย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 25 การรับรู้ของนักศึกษาต่อการใช้เวลาว่าง

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. การใช้เวลาในการพักผ่อน	3.00	0.71	มาก
2. การใช้เวลาว่างกับครอบครัว	2.76	0.93	มาก
3. การใช้เวลาว่างส่วนใหญ่กับการทำทวนวิชาเรียน	2.69	0.72	มาก
4. การใช้เวลาว่างช่วยเหลืองานบ้าน	2.61	0.85	มาก
5. การใช้เวลาว่างในการเดินทางมาเรียน	2.26	1.03	น้อย
6. การใช้เวลาว่างหารายได้พิเศษ	1.98	0.92	น้อย

$$\bar{X} = 2.54, S.D. = .57$$

กลุ่มตัวอย่างรับรู้การใช้เวลาว่าง อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.54 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.57 เมื่อถูกรับรู้รายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างรับรู้การใช้เวลาว่างในการพักผ่อน มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.71 อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ การใช้เวลาว่างกับครอบครัว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.76 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.93 อยู่ในระดับมาก กลุ่มตัวอย่างรับรู้การใช้เวลาว่างหารายได้พิเศษน้อยที่สุด น้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.98 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.92 อยู่ในระดับน้อย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ค่าสมมติพื้นฐานของตัวแปรที่เป็นตัวแปรต่อเนื่อง

การนำเสนอค่าสมมติพื้นฐานของตัวแปรต่อเนื่องทั้งหมด แสดงไว้ในตารางที่ 26 โดยมี
ความหมายของสัญลักษณ์ดังนี้

- X1 คะแนนเฉลี่ยในระดับนักศึกษาตอนปลาย
- X2 ความเต็มใจในการเข้าเรียนพยาบาล (ตัวแปรด้มมี เต็มใจ/ไม่เต็มใจ)
- X3 ภูมิลำเนาของนักศึกษา (ตัวแปรด้มมี ต่างจังหวัด/กทม)
- X4 การศึกษาของบิดา
- X5 อาชีพของบิดา (ตัวแปรด้มมี ข้าราชการ/อื่นๆ)
- X6 การศึกษาของมารดา
- X7 อาชีพของมารดา (ตัวแปรด้มมี ค้าขาย/อื่นๆ)
- X8 รายได้ของครอบครัว
- X9 การช่วยเหลือและสภาพแวดล้อมในครอบครัว
- X10 การรับรู้ของนักศึกษาต่อโครงสร้างทางวิชาการ
- X11 การรับรู้ของนักศึกษาต่อโครงสร้างด้านการบริการ
- Y1 การรับรู้ของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอน
- Y2 การรับรู้ของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการสอนของอาจารย์
- Y3 การรับรู้ของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการนิเทศของพยาบาลพี่เลี้ยง
- Y4 การรับรู้ของนักศึกษาต่อความมานะพยายาม
- Y5 การรับรู้ของนักศึกษาต่อการมีปฏิสัมพันธ์กับอาจารย์
- Y6 การรับรู้ของนักศึกษาต่อการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน
- Y7 การรับรู้ของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนอกหลักสูตร
- Y8 การรับรู้ของนักศึกษาต่อการใช้เวลาไปในเรื่องส่วนตัว
- Y9 คะแนนเฉลี่ยสะสมตลอด 4 ปีในระดับคุณศึกษา
- Y10 คะแนนความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ
- Y11 การรับรู้ของนักศึกษาต่อความสามารถในทักษะทางการพยาบาล
- Y12 ทัศนคติต่อวิชาชีพ
- Y13 บุคลิกภาพ (ตัวแปรด้มมี [บุคลิกภาพด้านความต้องการเป็นระเบียบ/อื่นๆ])
- Y14 การตัดสินใจที่จะกระทำพฤติกรรมทางจริยธรรม

ตารางที่ 26 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของตัวแปรสังเกตได้ที่เป็นตัวแปรต่อเนื่อง

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	S.E.	Min	Max	Kurt	Skew
1. คะแนนเฉลี่ยขั้น ม.ปลาย (X1)	2.66	.41	.02	1.16	3.81	.77	-.17
2. ความเต็มใจในการเข้าเรียนพยาบาล (X2)	0.67	.46	.02	0.00	1.00	-1.45	-.75
3. ภูมิลำเนาของนักศึกษา (X3)	0.72	.44	.02	0.00	1.00	-.95	-1.03
4. การศึกษาของบิดา (X4)	2.05	1.15	.05	1.00	4.00	-1.02	.67
5. อาชีพของบิดา (X5)	.40	.49	.02	0.00	1.00	-1.86	.39
6. การศึกษาของมารดา (X6)	1.66	1.07	.05	1.00	4.00	.33	1.37
7. อาชีพของมารดา (X7)	0.24	.43	.02	0.00	1.00	-.64	1.17
8. รายได้ของครอบครัว (X8)	4.19	2.01	.09	1.00	7.00	-1.38	.11
9. การซ่อมเหลือและสภาพแวดล้อมในครอบครัว (X9)	9.04	2.03	.09	2.00	13.00	.62	-.10
10. การรับรู้ของนักศึกษาต่อ obrayakaศด้านวิชาการ (X10)	2.93	.40	.02	1.54	4.00	.10	.00
11. การรับรู้ของนักศึกษาต่อ obrayakaศด้านการบริการ (X11)	2.79	.50	.02	1.25	4.00	-.22	.04
12. การรับรู้ของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอน (Y1)	3.13	.48	.02	1.18	4.00	.21	-.36
13. การรับรู้ของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ (Y2)	3.04	.49	.02	1.20	4.00	.47	-.22
14. การรับรู้ของนักศึกษาต่อผลของการพฤติกรรมการนิเทศของพยาบาลสหพัฒน์(Y3)	3.11	.50	.02	1.00	4.00	.20	-.40
15. การรับรู้ของนักศึกษาต่อความมานะพยายามในการเรียน (Y4)	3.00	.48	.02	1.00	4.00	1.16	-.47
16. การรับรู้ของนักศึกษาต่อการมีปฏิสัมพันธ์กับอาจารย์(Y5)	2.58	.55	.03	1.00	4.00	.45	-.20
17. การรับรู้ของนักศึกษาต่อการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน (Y6)	2.61	.45	.02	1.00	4.00	.98	.02
18. การรับรู้ของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนอกหลักสูตร (Y7)	2.48	.53	.03	1.00	4.00	.19	.16
19. การรับรู้ของนักศึกษาต่อการใช้เวลาว่าง(Y8)	2.54	.57	.03	1.00	4.00	.17	.08
20. คะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตร(Y9)	2.73	.36	.02	1.90	3.73	-.31	.30
21. คะแนนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ(Y10)	30.54	6.23	.29	9.00	44.00	.01	-.67
22. การรับรู้ต่อทักษะทางการพยาบาล(Y11)	2.84	.34	.02	1.97	4.00	.92	.63
23. ทักษะคิดต่อวิชาชีพ(Y12)	45.59	8.49	.40	18	60.00	.05	-.67
24. บุคลิกภาพ(Y13)	.21	.40	.02	0.00	1.00	.00	1.41
25. พฤติกรรมเชิงบวก(Y14)	2.36	.18	.01	1.31	2.84	2.39	-.82

ตารางที่ 26 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน(S.E.) ค่าต่ำสุด(Minimum) ค่าสูงสุด(Maimum) ความต่อ(Keurtosis) และ ความเบี้ยว(Skewness) ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรต่อเนื่องอธิบายได้ดังนี้

1. ตัวแปรແงลักษณะของนักศึกษา ประกอบไปด้วยตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัว ดังไปนี้

1.1 ตัวแปรสังเกตได้คะแนนเฉลี่ยขั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ค่าเฉลี่ยคะแนนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีค่าเฉลี่ย 2.66 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .40 (คะแนนสูงสุด 3.81 คะแนนต่ำสุด 1.16)

1.2 ตัวแปรสังเกตได้ความเต็มใจเข้าเรียนพยาบาล เป็นตัวแปรต้มมี (ความเต็มใจ = 1 ความไม่เต็มใจ = 0) ความเต็มใจมีค่าเฉลี่ย .67 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .41

1.3 ตัวแปรสังเกตได้ภูมิลำเนาของนักศึกษา เป็นตัวแปรต้มมี (ต่างจังหวัด = 1 กทุ่งเทพ = 0) ต่างจังหวัดมีค่าเฉลี่ย .72 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .44

2. ตัวแปรແงลักษณะครอบครัว ประกอบไปด้วยตัวแปรสังเกตได้ 6 ตัว ดังต่อไปนี้

2.1 ตัวแปรสังเกตได้การศึกษาของบิดา มีค่าเฉลี่ย 2.05 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.15 (ประถมศึกษา = 1, มัธยมศึกษา = 2, อาชีวศึกษา = 3, อุดมศึกษา = 4)

2.2 ตัวแปรสังเกตได้อาชีพของบิดา เป็นตัวแปรต้มมี (เข้าราชการ = 1, อื่นๆ = 0) เข้าราชการมีค่าเฉลี่ย .40 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .49

2.3 ตัวแปรสังเกตได้การศึกษาของมารดา มีค่าเฉลี่ย 1.66 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.07 (ประถมศึกษา = 1, มัธยมศึกษา = 2, อาชีวศึกษา = 3, อุดมศึกษา = 4)

2.4 ตัวแปรสังเกตได้อาชีพของมารดา เป็นตัวแปรต้มมี (ศ้าชาย = 1, อื่นๆ = 0) ศ้าชาย มีค่าเฉลี่ย .24 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .43

2.5 ตัวแปรสังเกตได้รายได้ของครอบครัว มีค่าเฉลี่ย 4.19 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.01 (รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท/เดือน = 1, รายได้ 5,001-10,000 บาท/เดือน = 2, รายได้ 10,001-10,500 บาท/เดือน = 3, รายได้ 10,501-20,000 บาท/เดือน = 4, รายได้ 20,001-25,000 บาท/เดือน = 5, รายได้ 25,001-30,000 บาท/เดือน = 6, รายได้มากกว่า 30,000 บาท/เดือน = 7)

2.6 ตัวแปรสังเกตได้การซ้ายเหลือและสภาพแวดล้อมในครอบครัว มีค่าเฉลี่ย 9.04 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.03 (ค่าต่ำสุด = 2, ค่าสูงสุด = 13)

3. ตัวแปรແຜ່ໂຄງສ້າງຂອງສາບັນ ປະກອບໄປດ້ວຍຕົວແປ່ສັງເກດໄດ້ 2 ຕົວ ດັ່ງຕ່ອໄປນີ້

3.1 ກາຮັບຮູ້ຂອງນັກສຶກພາຕ່ອໂຄງສ້າງທາງວິຊາການ ມີຄ່າເຂົ້າລື່ຍ 2.93 ດໍາເນີຍເບີນມາຕຽນ .40 (ກາຮັບຮູ້ມີ 4 ຮະດັບ ນາກທີ່ສຸດ = 4, ນາກ = 3, ນ້ອຍ = 2, ນ້ອຍທີ່ສຸດ = 1)

3.2 ກາຮັບຮູ້ຂອງນັກສຶກພາຕ່ອໂຄງສ້າງດ້ານການບໍລິການ ມີຄ່າເຂົ້າລື່ຍ 2.79 ດໍາເນີຍເບີນມາຕຽນ .50 (ກາຮັບຮູ້ມີ 4 ຮະດັບ ນາກທີ່ສຸດ = 4, ນາກ = 3, ນ້ອຍ = 2, ນ້ອຍທີ່ສຸດ = 1)

4. ຕົວແປ່ແຜ່ກະບວນການເຮືອນການສອນ ປະກອບໄປດ້ວຍຕົວແປ່ສັງເກດໄດ້ 3 ຕົວ ດັ່ງນີ້

4.1 ກາຮັບຮູ້ຂອງນັກສຶກພາຕ່ອການຈັດການເຮືອນການສອນ ມີຄ່າເຂົ້າລື່ຍ 3.13 ດໍາເນີຍເບີນມາຕຽນ .48 (ກາຮັບຮູ້ມີ 4 ຮະດັບ ນາກທີ່ສຸດ = 4, ນາກ = 3, ນ້ອຍ = 2, ນ້ອຍທີ່ສຸດ = 1)

4.2 ກາຮັບຮູ້ຂອງນັກສຶກພາຕ່ອພຸດທິກຣມການສອນຂອງອາຈາຍ ມີຄ່າເຂົ້າລື່ຍ 3.04 ດໍາເນີຍເບີນມາຕຽນ .49 (ກາຮັບຮູ້ມີ 4 ຮະດັບ ນາກທີ່ສຸດ = 4, ນາກ = 3, ນ້ອຍ = 2, ນ້ອຍທີ່ສຸດ = 1)

4.3 ກາຮັບຮູ້ຂອງນັກສຶກພາຕ່ອພຸດທິກຣມການນິເກສຂອງພຍາບາລີ່ເລີ່ມ ມີຄ່າເຂົ້າລື່ຍ 3.11 ດໍາເນີຍມາຕຽນ .50 (ກາຮັບຮູ້ມີ 4 ຮະດັບ ນາກທີ່ສຸດ = 4, ນາກ = 3, ນ້ອຍ = 2, ນ້ອຍທີ່ສຸດ = 1)

5. ຕົວແປ່ແຜ່ຄວາມມານະພຍາຍາມໃນການເຮືອນ ປະກອບດ້ວຍຕົວແປ່ສັງເກດໄດ້ 1 ຕົວ ຂືອ

5.1 ກາຮັບຮູ້ຂອງນັກສຶກພາຕ່ອຄວາມມານະພຍາຍາມໃນການເຮືອນ ມີຄ່າເຂົ້າລື່ຍ 3.00 ດໍາເນີຍເບີນມາຕຽນ .48 (ກາຮັບຮູ້ມີ 4 ຮະດັບ ນາກທີ່ສຸດ = 4, ນາກ = 3, ນ້ອຍ = 2, ນ້ອຍທີ່ສຸດ = 1)

6. ຕົວແປ່ແຜ່ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງນັກສຶກພາ ມີຕົວແປ່ສັງເກດໄດ້ 4 ຕົວ ດັ່ງຕ່ອໄປນີ້

6.1 ກາຮັບຮູ້ຂອງນັກສຶກພາຕ່ອການມີປົງສັນພັນຮັກອາຈາຍ ມີຄ່າເຂົ້າລື່ຍ 2.58 ດໍາເນີຍເບີນມາຕຽນ .55 (ກາຮັບຮູ້ມີ 4 ຮະດັບ ນາກທີ່ສຸດ = 4, ນາກ = 3, ນ້ອຍ = 2, ນ້ອຍທີ່ສຸດ = 1)

6.2 ກາຮັບຮູ້ຂອງນັກສຶກພາຕ່ອການມີປົງສັນພັນຮັກເພື່ອນ ມີຄ່າເຂົ້າລື່ຍ 2.61 ດໍາເນີຍເບີນມາຕຽນ .45 (ກາຮັບຮູ້ມີ 4 ຮະດັບ ນາກທີ່ສຸດ = 4, ນາກ = 3, ນ້ອຍ = 2, ນ້ອຍທີ່ສຸດ = 1)

6.3 ກາຮັບຮູ້ຂອງນັກສຶກພາຕ່ອການເຂົ້າຮ່ວມກິຈກຣມນອກນັກສູງຕະ ມີຄ່າເຂົ້າລື່ຍ 2.48 ດໍາເນີຍເບີນມາຕຽນ .53(ກາຮັບຮູ້ມີ 4 ຮະດັບ ນາກທີ່ສຸດ = 4, ນາກ = 3, ນ້ອຍ = 2, ນ້ອຍທີ່ສຸດ = 1)

6.4 ກາຮັບຮູ້ຂອງນັກສຶກພາຕ່ອການໃຊ້ເວລາວ່າງ ມີຄ່າເຂົ້າລື່ຍ 2.54 ດໍາເນີຍເບີນມາຕຽນ .57 (ກາຮັບຮູ້ມີ 4 ຮະດັບ ນາກທີ່ສຸດ = 4, ນາກ = 3, ນ້ອຍ = 2, ນ້ອຍທີ່ສຸດ = 1)

7. ຕົວແປ່ແຜ່ຜລລົມດ້ານຄວາມຮູ້ ປະກອບດ້ວຍຕົວແປ່ສັງເກດໄດ້ 2 ຕົວ ຂືອ

7.1 คะแนนเฉลี่ยตลอดหลักสูตร มีค่าเฉลี่ย 2.73 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .36 (คะแนนสูงสุด 3.73 คะแนนต่ำสุด 1.90)

7.2 คะแนนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ มีค่าเฉลี่ย 30.54 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 6.23 (คะแนนสูงสุด 44 คะแนนต่ำสุด 9 คะแนนเต็ม 56)

8. ตัวแปรແຜผลลัพธ์ด้านทักษะ มีตัวแปรสังเกตได้ 1 ตัวคือ

8.1 การรับรู้ต่อทักษะทางการพยาบาล มีค่าเฉลี่ย 2.84 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .34 (การรับรู้มี 4 ระดับ มากที่สุด = 4, มาก = 3, น้อย = 2, น้อยที่สุด = 1)

9. ตัวแปรແຜผลลัพธ์ด้านจิตต์ มีตัวแปรແຜ 3 ตัว คือ

9.1 ทัศนคติต่อวิชาชีพ มีค่าเฉลี่ย 45.59 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 8.45 (คะแนนเต็ม 60 ค่าสูงสุด 60 ค่าต่ำสุด 18)

9.2 บุคลิกภาพ เป็นตัวแปรตัวมี (บุคลิกภาพแบบความต้องการเป็นระเบียบ = 1, ขึ้นๆ = 0) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ .21 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .40

9.3 พฤติกรรมจริยธรรม มีค่าเฉลี่ย 2.36 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .18 (พฤติกรรมที่พึงประสงค์ = 3, พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ = 2, พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ = 1)

สรุปตัวแปรແຜทั้งสิ้น 9 ตัว ตัวแปรสังเกตได้ทั้งสิ้น 25 ตัว

ผลการวิเคราะห์พบว่า มีตัวแปร 9 ตัว ที่มีค่าความเบี้ยและความโด่งค่อนข้างสูง(มากกว่า 1) "ได้แก่ ความเต็มใจในการเข้าเรียนพยาบาล(x2) การศึกษาของบิดา(x4) อาชีพของบิดา(x5) การศึกษาของมารดา(x6) อาชีพของมารดา(x7) รายได้ของครอบครัว(x8) การรับรู้ของนักศึกษาต่อความnanะพยาภยานในการเรียน(y4) บุคลิกภาพ(y12) และพฤติกรรมจริยธรรม(y14) ซึ่งแสดงว่า ตัวแปรเหล่านี้ไม่มีการแจกแจงใกล้เคียงกับโครงสร้าง

2. การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

เป็นการวิเคราะห์หาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยตัวตัว เพื่อแสดงให้เห็นความสัมพันธ์พื้นฐานของตัวแปรต่างๆ และใช้ในการวิเคราะห์ขั้นต่อไป ผลการวิเคราะห์แสดงในตารางที่ 27

ตารางที่ 27 เมตริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรบ่งชี้ของรูปแบบสมมุติฐาน

	Y1	Y2	Y3	Y4	Y5	Y6	Y7	Y8	Y9	Y10	Y11	Y12	Y13	Y14	X1	X2	X3	X4	X5	X6	X7	X8	X9	X10	X11
E1																									
Y1	1.00																								
Y2	.72**	1.00																							
Y3	.73**	.73**	1.00																						
E2																									
Y4	.59**	.61**	.65**	1.00																					
E3																									
Y5	.40**	.60**	.53**	.51**	1.00																				
Y6	.28**	.34**	.34**	.36**	.51**	1.00																			
Y7	.25**	.37**	.28**	.28**	.49**	.45**	1.00																		
Y8	.35**	.40**	.42**	.33**	.50**	.40**	.44**	1.00																	
E4																									
Y9	.11*	0.06	0.09	0.03	0.02	0.02	-0.01	0.09*	1.00																
Y10	.17**	0.10*	.16**	.10*	0.01	0.02	-0.05	0.04	.14**	1.00															
E5																									
Y11	.29**	.31**	.20**	.24**	.29**	.17**	.28**	.25**	0.01	0.01	1.00														
E6																									
Y12	0.04	.19**	0.08	0.09	.12**	-0.02	0.05	-0.01	-0.01	-0.04	.11*	1.00													
Y13	-0.03	-0.01	-0.08	-0.02	-0.02	-0.01	0.01	-0.01	0.02	-0.01	0.05	0.08	1.00												
Y14	.15**	.11*	.13**	0.09	0.06	0.03	0.01	0.03	0.06	.20**	.14**	.13**	-0.03	1.00											
K1																									
X1	0.01	0.06	0.04	0.09	0.04	-0.01	-0.05	-0.01	.26**	0.05	-0.02	-0.02	-0.01	-0.01	1.00										
X2	.11*	.19*	.11*	.11*	.14**	0.03	0.08	0.06	-0.01	-0.02	.15**	.26**	.14**	.12**	0.03	1.00									
X3	0.05	-0.02	0.02	-0.05	0.05	0.03	0.01	-0.08	-0.08	0.03	-0.04	-0.03	-0.01	-0.01	-0.02	0.03	1.00								
K2																									
X4	0.02	0.05	0.04	0.07	0.01	0.60	0.08	0.02	-0.07	0.02	0.01	-0.03	-0.01	-0.04	-0.03	-.10*	-.12**	1.00							
X5	0.03	0.04	0.03	-0.04	-0.01	0.08	.11*	0.02	-0.06	0.01	-0.02	0.01	0.01	-0.06	-0.02	-0.02	0.01	.56**	1.00						
X6	0.05	0.05	0.05	0.07	0.02	0.05	.10*	0.05	-0.06	0.03	0.03	-0.09	-0.05	-0.08	-0.02	-.15**	-.07	.62**	.37**	1.00					
X7	0.01	-0.03	0.01	-0.01	0.03	-0.06	-0.01	0.03	-0.02	-0.09	-0.08	0.04	-0.06	-0.02	0.03	0.02	-0.01	-.20**	-.10*	-.23**	1.00				
X8	-0.02	-0.01	-0.01	-0.04	-0.02	-0.03	0.03	0.04	-0.01	-0.07	0.09	-0.01	0.02	-0.07	-0.06	-.15**	-.13**	.35**	.19**	.38**	0.04	1.00			
X9	0.06	.10*	.12**	0.09	.12**	.10*	0.08	0.06	-0.01	0.04	-0.01	0.08	0.02	0.01	.10*	-0.05	0.16	.26**	.25**	-.03	.26**	1.00			
K3																									
X10	.63**	.61**	.51**	.42**	.43**	.28**	.34**	.30**	0.04	0.04	.34**	0.04	0.01	.11*	0.01	.12**	-.06	0.01	0.01	0.05	0.01	0.04	0.04	1.00	
X11	.58**	.61**	.54**	.43**	.48**	.36**	.37**	.38**	-0.02	.10*	.21**	0.07	-0.08	0.03	0.01	0.05	-.01	0.01	0.08	0.04	0.03	-.03	0.08	.60**	1.00
mean	3.13	3.04	3.11	3.00	2.58	2.61	2.48	2.54	2.73	30.54	2.84	45.59	2.21	2.36	2.66	0.67	0.72	2.05	0.40	1.66	0.24	4.19	9.04	2.93	2.79
S.D.	0.48	0.49	0.50	0.48	0.55	0.45	0.53	0.57	0.36	6.23	0.34	8.49	0.40	0.18	0.41	0.46	0.44	1.15	0.49	1.07	0.43	2.01	2.03	0.40	0.50

ตารางที่ 27 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยทั้งหมด ผู้วิจัยตรวจสอบค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรແ Pang แต่ละตัว ผลการตรวจสอบพบว่า โดยภาพรวม ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรແ Pang ตัวเดียว กัน มีค่าสูงกว่าค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรແ Pang คนละตัว แสดงว่าการกำหนดตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรແ Pang แต่ละตัวมีความหมายมากกันดี เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า

1. ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรແ Pang กระบวนการเรียนการสอน(E1) ได้แก่ตัวแปรการรับรู้ของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอน (Y1) ตัวแปรการรับรู้ของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการสอนของอาจารย์(Y2) ตัวแปรการรับรู้ของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการนิเทศของพยาบาลพี่เลี้ยง(Y3) มีค่าตั้งแต่ .72 ถึง .73
2. ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรແ Pang กรณีส่วนร่วมของนักศึกษา (E3) ได้แก่ตัวแปรการรับรู้ของนักศึกษาต่อการมีปฏิสัมพันธ์กับอาจารย์(Y5) ตัวแปรการรับรู้ของนักศึกษาต่อการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน(Y6) ตัวแปรการรับรู้ของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนอกหลักสูตร(Y7) ตัวแปรการรับรู้ของนักศึกษาต่อการใช้เวลาไปในเรื่องส่วนตัว (Y8) มีค่าตั้งแต่ .40 ถึง .51
3. ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรແ Pang ผลลัพธ์ด้านความรู้ (E4) ได้แก่ตัวแปรคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอด 4 ปีในระดับอุดมศึกษา(Y9) ตัวแปรคะแนนความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ(Y10) มีค่า .14
4. ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรແ Pang ผลลัพธ์ด้านจิตต(E6) ได้แก่ตัวแปรทัศนคติต่อวิชาชีพ(Y12) ตัวแปรบุคลิกภาพ(Y13) และตัวแปรการตัดสินใจที่จะกระทำพฤติกรรมทางจริยธรรม(Y14) มีค่าตั้งแต่ .03 ถึง .13
5. ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรແ Pang ลักษณะของนักศึกษา (K1) ได้แก่ตัวแปรคะแนนเฉลี่ยในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย(X1) ตัวแปรความเต็มใจในการเข้าเรียนพยาบาล(X2) และตัวแปรภูมิลำเนาของนักศึกษา (X3) มีค่าตั้งแต่ -.02 ถึง .03

6. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ข้องตัวแปรແงลักษณะของครอบครัว (K2) ได้แก่ตัวแปรการศึกษาของบิดา(X4) ตัวแปรอาชีพของบิดา(X5) ตัวแปรการศึกษาของมารดา(X6) ตัวแปรอาชีพของมารดา (X7) ตัวแปรรายได้ของครอบครัว(X8) และตัวแปรการช่วยเหลือและสภาพแวดล้อมในครอบครัว(X9) มีค่าตั้งแต่ -.03 ถึง .62

7. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ข้องตัวแปรແงลักษณะสถาบัน(K3) ได้แก่ตัวแปรการรับรู้ของนักศึกษาต่อโครงสร้างทางวิชาการ(X10) ตัวแปรการรับรู้ของนักศึกษาต่อโครงสร้างด้านการบริการ(X11) มีค่า .60

4. การวิเคราะห์รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของตัวแปรสภาพแวดล้อมสถาบันกับผลลัพธ์ทางการศึกษาของนักศึกษาพยาบาล

ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความหมายสมของโมเดลการวัดตัวแปรແงลักษณะสถาบัน(K3) ก่อนวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ขั้นตอนการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัด

โมเดลการวัดที่นำมาวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน นี้ดังต่อไปนี้คือ

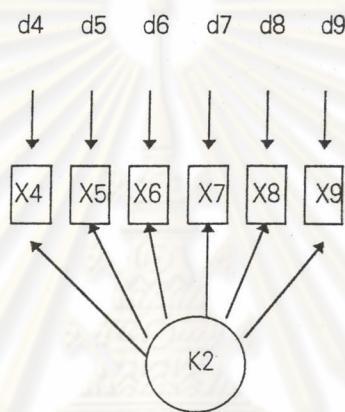
1. โมเดลการวัดลักษณะครอบครัว (K2)
2. โมเดลการวัดการมีส่วนร่วมของนักศึกษา (E3)

การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดลักษณะครอบครัว (K2)

โมเดลการวัดลักษณะครอบครัว กำหนดว่าตัวแปรสังเกตได้ข้องตัวแปรແงลักษณะครอบครัว ได้แก่ ได้แก่ตัวแปรการศึกษาของบิดา(X4) ตัวแปรอาชีพของบิดา (X5) ตัวแปรการศึกษาของมารดา(X6) ตัวแปรอาชีพของมารดา (X7) ตัวแปรรายได้ของครอบครัว(X8) และตัวแปรการช่วยเหลือและสภาพแวดล้อมในครอบครัว(X9)

แผนภาพเส้นทางของโมเดลการวัดลักษณะครอบครัว ดังภาพที่ 11 ผู้วิจัยวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดลักษณะครอบครัว โดยใช้โปรแกรมลิสเรลเพื่อทดสอบ

สมมุติฐานว่าไม่เดลการวัดลักษณะครอบครัวตามทฤษฎีสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผลการวิเคราะห์สรุปได้ดังตารางที่ 28

ภาพที่ 11 ไม่เดลการวัดตัวแปรແเปล็กษณะครอบครัว

ตารางที่ 28 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดลักษณะครอบครัว

ตัวแปร	เมติกซ์น้ำหนักองค์ประกอบ			R-SQUARE	เมติกซ์สัมประสิทธิ์คะแนน
	K2			องค์ประกอบ K2	
	สปส.	(S.E.)	t		
X4	0.76	0.05	15.43	0.57	0.35
X5	0.45	0.05	8.52	0.20	0.01
X6	0.82	0.05	16.66	0.68	0.52
X7	-0.28	0.05	-5.36	0.08	-0.08
X8	0.46	0.05	9.37	0.22	0.13
X9	0.32	0.05	6.19	0.10	0.05

chi-square goodness of fit = 3.12 df = 5 p=.68

RMR = .015 GFI = 1 AGFI = .99

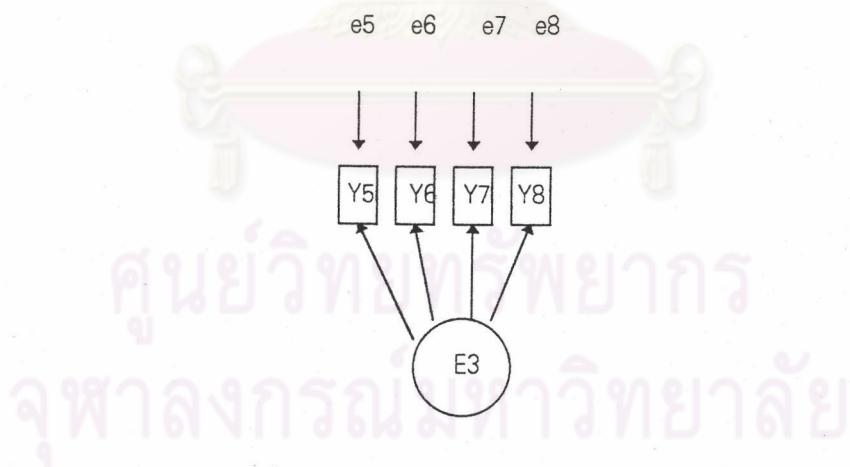
ตารางที่ 28 เสนอค่าสถิติและดัชนีการตรวจสอบความตรงโดยภาพรวมของโมเดลได้ 4 ค่า ผลการตรวจสอบพบว่า ค่าไค-สแควร์ต่างจากศูนย์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่ายอมรับสมมุติฐานที่ว่าโมเดลการวัดลักษณะครอบครัวทดสอบคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ นั่นคือโมเดลลักษณะครอบครัวนี้มีความเหมาะสมที่จะใช้ในการศึกษาฐานแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร บุคลิกกรรมมหาวิทยาลัย

การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของไมเดลการวัดการมีส่วนร่วมของนักศึกษา (E3)

ไมเดลการวัดการมีส่วนร่วมของนักศึกษา กำหนดว่าตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฟ้มการมีส่วนร่วมของนักศึกษา ได้แก่ตัวแปรการรับรู้ของนักศึกษาต่อการมีปฏิสัมพันธ์กับอาจารย์(Y5) ตัวแปรการรับรู้ของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนอกหลักสูตร(Y6) ตัวแปรการรับรู้ของนักศึกษาต่อการใช้เวลาไปในเรื่องส่วนตัว(Y8)

แผนภาพเส้นทางของไมเดลการวัดการมีส่วนร่วมของนักศึกษาดังภาพที่ 12 ผู้วิจัย วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของไมเดลการวัดการมีส่วนร่วมของนักศึกษา โดยใช้โปรแกรม ลิสเทลเพื่อทดสอบสมมุติฐานว่าไมเดลการวัดการมีส่วนร่วมของนักศึกษาตามทฤษฎีสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผลการวิเคราะห์สรุปได้ดังตารางที่ 29

ภาพที่ 12 ไมเดลการวัดตัวแปรแฟ้มการมีส่วนร่วมของนักศึกษา

ตารางที่ 29 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดการมีส่วนร่วมของนักศึกษา

ตัวแปร เมติกซ์น้ำหนักองค์ประกอบ E3	R-SQUARE			เมติกซ์สัมประสิทธิ์คะแนน องค์ประกอบ E3	
	สปส.	(S.E.)	t		
Y5	0.76	0.05	16.62	0.58	0.39
Y6	0.66	0.05	14.08	0.44	0.25
Y7	0.66	0.05	14.17	0.44	0.25
Y8	0.65	0.05	13.71	0.42	0.24

chi-square goodness of fit = 2.13 df = 2 p= .34
 RMR = .011 GFI = 1.00 AGFI = .99

ตารางที่ 29 เสนอค่าสถิติและดัชนีการตรวจสอบความตรงโดยภาพรวมของโมเดลได้ 4 ค่า ผลการตรวจสอบพบว่า ค่าไค-สแควร์ต่างจากศูนย์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่ายอมรับสมมุติฐานที่ว่าโมเดลการวัดการมีส่วนร่วมของนักศึกษาสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ นั่นคือ โมเดลการมีส่วนร่วมของนักศึกษานี้มีความเหมาะสมที่จะใช้ในการศึกษาฐานแบบความสัมพันธ์ โครงสร้างเชิงเส้นต่อไป

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
บุคลากร暨มหาวิทยาลัย**

การวิเคราะห์รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น

รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นตามสมมุติฐานในหน้า 15 กำหนดว่า

1. ตัวแปรແงกภาษาณอกลักษณะนักศึกษา(K1) มีอิทธิพลทางตรงต่อ ตัวแปรແงกภาษาในกระบวนการเรียนการสอน(E1)
2. ตัวแปรແงกภาษาณอกลักษณะนักศึกษา(K1) มีอิทธิพลทางตรงต่อ ตัวแปรແงกภาษาในความพยายามของนักศึกษา(E2)
3. ตัวแปรແงกภาษาณอกลักษณะนักศึกษา(K1) มีอิทธิพลทางตรงต่อ ตัวแปรແงกภาษาในการมีส่วนร่วมของนักศึกษา(E3)
4. ตัวแปรແงกภาษาณอกลักษณะครอบครัว(K2) มีอิทธิพลทางตรงต่อ ตัวแปรແงกภาษาในความพยายามของนักศึกษา(E2)
5. ตัวแปรແงกภาษาณอกลักษณะครอบครัว(K2) มีอิทธิพลทางตรงต่อ ตัวแปรແงกภาษาในการมีส่วนร่วมของนักศึกษา(E2)
6. ตัวแปรແงกภาษาณอกลักษณะสถาบัน(K3) มีอิทธิพลทางตรงต่อ ตัวแปรແงกภาษาในกระบวนการเรียนการสอน(E1)
7. ตัวแปรແงกภาษาณอกลักษณะสถาบัน(K3) มีอิทธิพลทางตรงต่อ ตัวแปรແงกภาษาในความพยายามของนักศึกษา(E2)
8. ตัวแปรແงกภาษาณอกลักษณะสถาบัน(K3) มีอิทธิพลทางตรงต่อ ตัวแปรແงกภาษาในการมีส่วนร่วมของนักศึกษา(E3)
9. ตัวแปรແงกภาษาในกระบวนการเรียนการสอน(E1) มีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรແงกภาษาในผลลัพธ์ด้านความรู้(E4)
10. ตัวแปรແงกภาษาในกระบวนการเรียนการสอน(E1) มีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรແงกภาษาในผลลัพธ์ด้านทักษะ(E5)
11. ตัวแปรແงกภาษาในกระบวนการเรียนการสอน(E) มีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรແงกภาษาในผลลัพธ์ด้านจิตต(E6)
12. ตัวแปรແงกภาษาในความนานะพยายามของนักศึกษา(E2) มีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรແงกภาษาในผลลัพธ์ด้านความรู้(E4)
13. ตัวแปรແงกภาษาในความนานะพยายามของนักศึกษา(E2) มีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรແงกภาษาในผลลัพธ์ด้านทักษะ(E5)

14. ตัวแปรແປງງາຍໃນຄວາມມານະພາຍານຂອງນັກສຶກສາ(Е2) ມີອີເຫີພລທາງຕຽບຕ່ອງຕົວແປງແປງງາຍໃນຜລລັບຮັດດ້ານຈິຕິຕ(Е6)
15. ຕົວແປງແປງງາຍໃນການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງນັກສຶກສາ(Е3) ມີອີເຫີພລທາງຕຽບຕ່ອງຕົວແປງແປງງາຍໃນຜລລັບຮັດດ້ານຄວາມຮູ້(Е4)
16. ຕົວແປງແປງງາຍໃນການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງນັກສຶກສາ(Е3) ມີອີເຫີພລທາງຕຽບຕ່ອງຕົວແປງແປງງາຍໃນຜລລັບຮັດດ້ານທັກະະ(Е5)
17. ຕົວແປງແປງງາຍໃນການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງນັກສຶກສາ(Е4) ມີອີເຫີພລທາງຕຽບຕ່ອງຕົວແປງແປງງາຍໃນຜລລັບຮັດດ້ານຈິຕິຕ(Е6)

ຜູ້ວິຊຍີໄດ້ກຳກາຣທດສອບຮູ່ປະບວນຄວາມສົມພັນຮີໂຄຣສ້າງເຮີງເສັ້ນຂອງຕົວແປງສພາພແວດສ້ອນສຖາບັນ ກັບຜລລັບຮັດທາງກາຣສຶກສາຂອງນັກສຶກສາພາຍາບາລ ຕາມສມມຸດສູານ ຜລກາຣທດສອບຄວາມກລມກລືນຂອງຮູ່ປະບວນຕາມສມມຸດສູານກັບຂໍ້ອມລເຮີງປະຈັກໝາງ ໂດຍໃຫ້ປັບແກມລິສເຮັດ 8.1 ພບວ່າຮູ່ປະບວນໄຟສອດຄສ້ອງກັບຂໍ້ອມລເຮີງປະຈັກໝາງ ດ່າໄຄສແກວ່ງ = 2445.45 ອົງຄາຂີສະຈະ (degree of freedom) = 253 ຈະດັບນັຍສໍາຄັງ (p value) = 0.0 ດັ່ງນີ້ແກ່ຮາກຂອງກຳລັງສອງເຈີ່ຍຂອງເສເຊ(Root Mean Square Residual, RMR) = 0.084 ດັ່ງນີ້ວັດຮະດັບຄວາມກລມກລືນ(Goodness-of-Fit Index, GFI) = 0.65 ດັ່ງນີ້ວັດຮະດັບຄວາມກລມກລືນທີ່ປັບແກ່ແລ້ວ(Adjusted Goodness-of-Fit Index, AGFI = 0.56 ມີໜາດອີເຫີພລຂອງຕົວແປງຕ່າງໆ ດັ່ງຕາງໆທີ່ 30 ແລະແສດງຮູ່ປະບວນຄວາມສົມພັນຮີເຮີງສາເໜຸ່ງຂອງຕົວແປງສພາພແວດສ້ອນສຖາບັນກັບຜລລັບຮັດທາງກາຣສຶກສາຂອງນັກສຶກສາພາຍາບາລ ດັ່ງການທີ່ 13

គຸ່ງຢ່າງ ຄູນຢ່າງວິທະຍາກ ຈຸ່າກສັງຄະນຸມທ່າວິທະຍາລ້າຍ

ตารางที่ 30 ขนาดอิทธิพลมาตรฐานของตัวแปรต่างๆ ในรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรสภาพแวดล้อม

สถาบันกับผลลัพธ์ทางการศึกษาของนักศึกษาพยาบาล

ตัวแปรผล	การเรียนการสอน(E1)						ความมานะพยายาม(E2)						การมีส่วนร่วม(E3)						ผลลัพธ์ด้านความรู้(E4)			ผลลัพธ์ด้านทักษะ(E5)			ผลลัพธ์ด้านจิตต(E6)		
	ตัวแปรสาเหตุ			TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE			
ลักษณะนักศึกษา(K1)	0.05	-	0.05	0.11	-	0.11	0.00	-	0.00	0.11	0.01	0.10	0.01	0.01	-	0.01	0.01	-	0.01	0.01	-	0.01	0.01	-			
ลักษณะครอบครัว(K2)	-	-	-	0.05	-	0.05	0.08	-	0.08	-0.01	-0.01	-	0.02	0.02	-	0.00	0.00	-	0.00	0.00	-	0.00	0.00	-			
ลักษณะสถาบัน(K3)	0.66*	-	0.66	0.45	-	0.45	0.49*	-	0.49	0.09	0.09	-	0.23	0.23	-	0.08	0.08	-	0.08	0.08	-	0.08	0.08	-			
การเรียนการสอน(E1)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0.21	-	0.21	0.16	-	0.16	0.11	-	0.11	-	-	-	-	-	-			
ความมานะพยายาม(E2)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-0.01	-	-0.01	0.04	-	0.04	0.03	-	0.03	-	-	-	-	-	-			
การมีส่วนร่วม(E3)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-0.10	-	-0.10	0.21	-	0.21	-0.02	-	-0.02	-	-	-	-	-	-			
ผลลัพธ์ด้านความรู้(E4)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-			
ผลลัพธ์ด้านทักษะ(E5)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-			
ผลลัพธ์ด้านจิตต(E6)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-			

หมายเหตุ TE = ผลรวมอิทธิพล IE = อิทธิพลทางอ้อม DE = อิทธิพลทางตรง * $t > 1.96$

ตารางที่ 30 (ต่อ)

ค่าไค-สแควร์ = 2445.45 p=0.0 df = 253 RMR=0.084 GFI=0.65 AGFI=0.56

ตัวแปร	y1	y2	y3	y4	y5	y6	y7	y8	y9	y10	y11	y12	y13	y14	x1	x2	x3	x4	x5	x6	x7	x8	x9	x10	x11
ความเที่ยง	.87	.87	.85	1.00	1.03	.50	.54	.57	.06	1.03	.98	1.02	.10	.13	.81	.00	.00	.81	.29	.52	.06	.21	.15	.81	.96

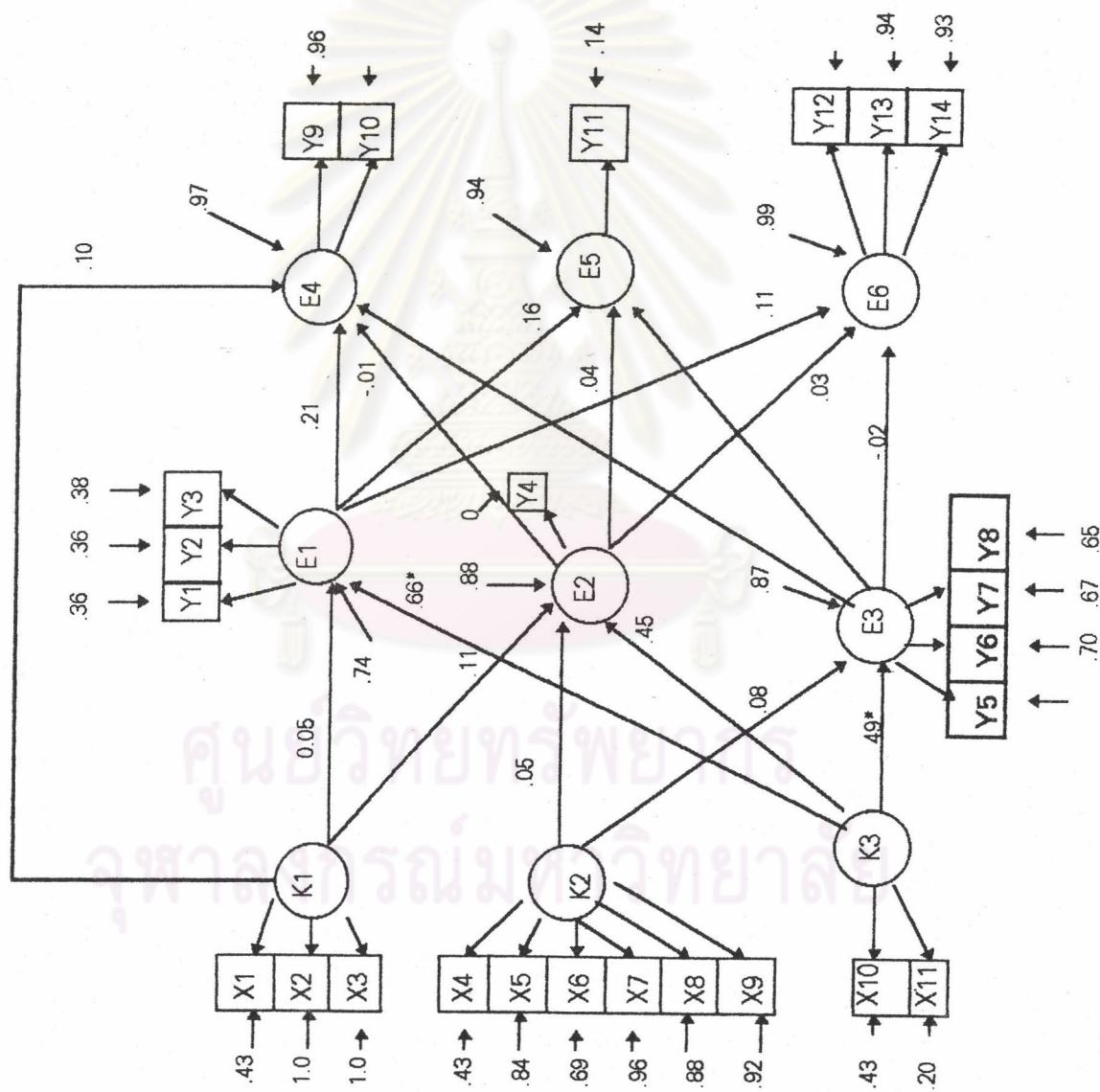
สมการโครงสร้างตัวแปร การเรียนการสอน ความมานะพยายาม การมีส่วนร่วม ผลลัพธ์ด้านความรู้ ผลลัพธ์ด้านทักษะ ผลลัพธ์ด้านจิตต

	(E1)	(E2)	(E3)	(E4)	(E5)	(E6)
R-SQUARE	.44	.22	.24	.05	.10	.01

เมตริกซ์สนับสนุนระหว่างตัวแปรແengภาษาไทยและตัวแปรແngภาษาอังกฤษ

	E1	E2	E3	E4	E5	E6	K1	K2	K3
E1	1.00								
E2	.31	1.00							
E3	.32	.22	1.00						
E4	.18	.04	-.03	1.00					
E5	.24	.13	.27	.02	1.00				
E6	.11	.06	.02	.02	.13	1.00			
K1	.05	.11	.00	.11	.01	.01	1.00		
K2	-	.05	.08	-.01	.02	.00	-	1.00	
K3	.66	.45	.49	.09	.23	.08	-	-	1.00

ภาพที่ 13 รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรสภาพแวดล้อมสถาบันกับผลลัพธ์ทางการศึกษาของนักศึกษาพยาบาลและขนาดอิทธิพล

จากตารางที่ 30 พบร่วมแบบที่นำเสนออย่างไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดัวแปรทั้งหมดในรูปแบบสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรผลลัพธ์ด้านความรู้ได้ร้อยละ 5 อธิบายความแปรปรวนของตัวแปรผลลัพธ์ด้านทักษะได้ร้อยละ 10 อธิบายความแปรปรวนของตัวแปรผลลัพธ์ด้านจิตต์ได้ร้อยละ 1 สามารถอธิบายตัวแปรแฟรงกรอบวนการเรียนการสอนได้ร้อยละ 44 อธิบายตัวแปรแฟรงความนานะพยายามได้ร้อยละ 22 และอธิบายตัวแปรแฟรงการมีส่วนร่วมได้ร้อยละ 24

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคุณของตัวแปรสังเกตได้แต่ละตัว ซึ่งอาจถือเป็นค่าความเที่ยงในการวัดตัวแปรสังเกตได้ด้วยนั้น พบร่วมตัวแปรที่มีค่าความเที่ยงต่ำ (ต่ำกว่า 0.3) ได้แก่ ตัวแปรคะแนนเฉลี่ยตลอด 4 ปี(Y9) ตัวแปรบุคลิกภาพของนักศึกษา(Y13) ตัวแปรพฤติกรรมทางจริยธรรม(Y14) ความเต็มใจในการเข้าเรียนพยายาม(X2) ภูมิลำเนาของนักศึกษา(X3) อาชีพของบิดา(X5) อาชีพของมารดา(X7) รายได้ของครอบครัว(X8) การช่วยเหลือและสภาพแวดล้อมในครอบครัว(X9)

ยกเว้นค่า
สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฟรงภายนอกและตัวแปรแฟรงภายในที่มีค่าเป็นบวกทุกค่า

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฟรงลักษณะสถาบัน(E3) กับตัวแปรแฟรงความนานะพยายามของนักศึกษา(E4) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -0.03 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่มีค่าสูงสุดได้แก่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฟรงกระบวนการเรียนการสอน(E1) กับตัวแปรแฟรงการมีส่วนร่วมของนักศึกษา(E3) มีค่า 0.32 รองลงมาคือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฟรงกระบวนการเรียนการสอน(E1) กับตัวแปรแฟรงความนานะพยายามของนักศึกษา(E2) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.31 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่มีค่าต่ำสุดคือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฟรงผลลัพธ์ด้านความรู้(E4) กับตัวแปรแฟรงการมีส่วนร่วมของนักศึกษา (E5) มีค่า 0.02 เท่ากับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฟรงผลลัพธ์ด้านความรู้ (E4) กับตัวแปรแฟรงผลลัพธ์ด้านจิตต์ (E6)

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฟรงภายนอกและตัวแปรแฟรงภายในที่มีค่าสูงสุดได้แก่ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตัวแปรแฟรงภายนอกลักษณะสถาบัน(K3) กับตัวแปรแฟรงภายในกระบวนการเรียนการสอน (E1) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.66 รองลงมาคือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฟรงภายนอกลักษณะสถาบัน(K3) กับตัวแปรแฟรงภายใน

การมีส่วนร่วมของนักศึกษา(E3) มีค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์เท่ากับ 0.49 ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ที่ต่ำที่สุดคือค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ระหว่างตัวแปรແ Pang ภายนอกลักษณะครอบครัว (K2) กับตัวแปรແ Pang ภายนอกกระบวนการเรียนการสอน(E1) มีค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์เท่ากับ 0

จากตารางที่ 30 เมื่อพิจารณาอิทธิพลเชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรແ Pang ได้ผลดังนี้

1. ตัวแปรແ Pang ภายนอกกระบวนการเรียนการสอน(E1) ได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรແ Pang ภายนอกลักษณะนักศึกษา(K1) มีขนาดสัมประสิทธิ์อิทธิพลมาตรฐาน เท่ากับ 0.05
2. ตัวแปรແ Pang ภายนอกความมานะพยายามของนักศึกษา(E2) ได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรແ Pang ภายนอกลักษณะนักศึกษา (K1) ขนาดสัมประสิทธิ์อิทธิพลมาตรฐาน เท่ากับ 0.11
3. ตัวแปรແ Pang ภายนอกความมานะพยายามของนักศึกษา(E2) ได้รับอิทธิพลจากตัวแปรແ Pang ภายนอกลักษณะครอบครัว(K2) ขนาดสัมประสิทธิ์สัมพันธ์เท่ากับ 0.05
4. ตัวแปรແ Pang ภายนอกมีส่วนร่วมของนักศึกษา(E3) ได้รับอิทธิพลจากตัวแปรແ Pang ภายนอกลักษณะครอบครัว(K2) ขนาดสัมประสิทธิ์สัมพันธ์เท่ากับ 0.08
5. ตัวแปรແ Pang ภายนอกกระบวนการเรียนการสอน(E1) ได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรແ Pang ภายนอกลักษณะสถาบัน(K3) ขนาดสัมประสิทธิ์อิทธิพลมาตรฐาน เท่ากับ 0.66 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05
6. ตัวแปรແ Pang ภายนอกความมานะพยายามของนักศึกษา(E2) ได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรແ Pang ภายนอกลักษณะสถาบัน(K3) ขนาดสัมประสิทธิ์อิทธิพลมาตรฐาน เท่ากับ 0.45
7. ตัวแปรແ Pang ภายนอกมีส่วนร่วมของนักศึกษา(E3) ได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรແ Pang ภายนอกลักษณะสถาบัน(K3) ขนาดสัมประสิทธิ์อิทธิพลมาตรฐาน เท่ากับ 0.49 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05
8. ตัวแปรແ Pang ภายนอกผลลัพธ์ด้านความรู้(E4) ได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรແ Pang ภายนอกกระบวนการเรียนการสอน(E1) ขนาดสัมประสิทธิ์อิทธิพลมาตรฐาน เท่ากับ 0.21
9. ตัวแปรແ Pang ภายนอกผลลัพธ์ด้านทักษะ(E5) ได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรແ Pang ภายนอกกระบวนการเรียนการสอน(E1) ขนาดสัมประสิทธิ์อิทธิพลมาตรฐาน เท่ากับ 0.16
10. ตัวแปรແ Pang ภายนอกผลลัพธ์ด้านจิตต(E6)ได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรແ Pang ภายนอกกระบวนการเรียนการสอน(E1) ขนาดสัมประสิทธิ์อิทธิพลมาตรฐาน เท่ากับ 0.11

11. ตัวแปรແຜງກາຍໃນຜລລັບຮົດ້ານຄວາມຮູ້(E4) ໄດ້ຮັບອີທີພລທາງຕຽງຈາກຕັ້ງແຜງກາຍໃນ
ຄວາມພຍາຍາມຂອງນັກສຶກໜາ(E2) ຂະດັບສົມປະສິທິອີທີພລມາຕຽບ
ເທົ່າກັບ -0.01
12. ຕັ້ງແຜງກາຍໃນຜລລັບຮົດ້ານຄວາມຮູ້(E4) ໄດ້ຮັບອີທີພລທາງຕຽງຈາກຕັ້ງແຜງກາຍໃນ
ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງນັກສຶກໜາ(E3) ຂະດັບສົມປະສິທິອີທີພລມາຕຽບ
ເທົ່າກັບ -0.10
13. ຕັ້ງແຜງກາຍໃນຜລລັບຮົດ້ານທັກະະ(E5) ໄດ້ຮັບອີທີພລທາງຕຽງຈາກຕັ້ງແຜງກາຍໃນ
ຄວາມມານະພຍາຍາມຂອງນັກສຶກໜາ (E2) ຂະດັບສົມປະສິທິອີທີພລມາຕຽບ
ເທົ່າກັບ 0.04
14. ຕັ້ງແຜງກາຍໃນຜລລັບຮົດ້ານທັກະະ(E5) ໄດ້ຮັບອີທີພລທາງຕຽງຈາກຕັ້ງແຜງກາຍໃນ
ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງນັກສຶກໜາ(E3) ຂະດັບສົມປະສິທິອີທີພລມາຕຽບ
ເທົ່າກັບ 0.21
15. ຕັ້ງແຜງກາຍໃນຜລລັບຮົດ້ານຈິຕ (E6) ໄດ້ຮັບອີທີພລທາງຕຽງຈາກຕັ້ງແຜງກາຍໃນ
ຄວາມມານະພຍາຍາມຂອງນັກສຶກໜາ (E2) ຂະດັບສົມປະສິທິອີທີພລມາຕຽບ
ເທົ່າກັບ 0.3
16. ຕັ້ງແຜງກາຍໃນຜລລັບຮົດ້ານຈິຕ (E6) ໄດ້ຮັບອີທີພລທາງຕຽງຈາກຕັ້ງແຜງກາຍໃນ
ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງນັກສຶກໜາ(E3) ຂະດັບສົມປະສິທິອີທີພລມາຕຽບ
ເທົ່າກັບ -0.02
17. ຕັ້ງແຜງຜລລັບຮົດ້ານຄວາມຮູ້(E4) ໄດ້ຮັບອີທີພລທາງອ້ອມຈາກລັກະນະນັກສຶກໜາ(K1)
ຜ່ານມາທາງຕັ້ງແຜງກະບວນການເຮືອນການສອນ(E1) ຕັ້ງແຜງຄວາມມານະພຍາຍາມໃນການ
ເຮືອນຂອງນັກສຶກໜາ(E2)ແລະຕັ້ງແຜງການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງນັກສຶກໜາ(E3) ມີຄ່າສົມປະສິທິອີທີພລ
ທາງອ້ອມເທົ່າກັບ .01
18. ຕັ້ງແຜງຜລລັບຮົດ້ານຄວາມຮູ້(E4) ໄດ້ຮັບອີທີພລທາງອ້ອມຈາກລັກະນະຄຣອບຄວ້ວ(K2)
ຜ່ານມາທາງຕັ້ງແຜງກະບວນການເຮືອນການສອນ(E1) ຕັ້ງແຜງຄວາມມານະພຍາຍາມໃນການ
ເຮືອນຂອງນັກສຶກໜາ(E2)ແລະຕັ້ງແຜງການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງນັກສຶກໜາ(E3) ມີຄ່າສົມປະສິທິອີທີພລ
ທາງອ້ອມເທົ່າກັບ -0.01
19. ຕັ້ງແຜງຜລລັບຮົດ້ານຄວາມຮູ້(E4) ໄດ້ຮັບອີທີພລທາງອ້ອມຈາກລັກະນະສຖາບັນ(K3)
ຜ່ານມາທາງຕັ້ງແຜງກະບວນການເຮືອນການສອນ(E1) ຕັ້ງແຜງຄວາມມານະພຍາຍາມໃນການ
ເຮືອນຂອງນັກສຶກໜາ(E2)ແລະຕັ້ງແຜງການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງນັກສຶກໜາ(E3) ມີຄ່າສົມປະສິທິອີທີພລ
ທາງອ້ອມເທົ່າກັບ 0.09
20. ຕັ້ງແຜງຜລລັບຮົດ້ານທັກະະ(E5) ໄດ້ຮັບອີທີພລທາງອ້ອມຈາກລັກະນະນັກສຶກໜາ(K1)
ຜ່ານມາທາງຕັ້ງແຜງກະບວນການເຮືອນການສອນ(E1) ຕັ້ງແຜງຄວາມມານະພຍາຍາມໃນການ
ເຮືອນຂອງນັກສຶກໜາ(E2)ແລະຕັ້ງແຜງການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງນັກສຶກໜາ(E3) ມີຄ່າສົມປະສິທິອີທີພລ
ທາງອ້ອມເທົ່າກັບ 0.01

21. ตัวแปรແປງຜລລົພ໌ດ້ານທັກະຊະ(E5) ໄດ້ຮັບອີທີພລທາງຂໍ້ມຈາກລັກະນະຄຣອບຄວ້າ(K2) ຜ່ານມາທາງຕົວແປງກະບວນການເຮືອນການສອນ(E1) ຕົວແປງຄວາມມານະພຍາຍາມໃນການເຮືອນຂອງນັກສຶກໜາ(E2)ແລະຕົວແປງການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງນັກສຶກໜາ(E3) ມີຄ່າສົມປະລິກີ້ອີທີພລທາງຂໍ້ມເທົ່າກັບ 0.02
22. ຕົວແປງຜລລົພ໌ດ້ານທັກະຊະ(E5) ໄດ້ຮັບອີທີພລທາງຂໍ້ມຈາກລັກະນະສຖາບັນ(K3) ຜ່ານມາທາງຕົວແປງກະບວນການເຮືອນການສອນ(E1) ຕົວແປງຄວາມມານະພຍາຍາມໃນການເຮືອນຂອງນັກສຶກໜາ(E2)ແລະຕົວແປງການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງນັກສຶກໜາ(E3) ມີຄ່າສົມປະລິກີ້ອີທີພລທາງຂໍ້ມເທົ່າກັບ 0.23
23. ຕົວແປງຜລລົພ໌ດ້ານຈິດຕ(Е6) ໄດ້ຮັບອີທີພລທາງຂໍ້ມຈາກລັກະນະນັກສຶກໜາ(K1) ຜ່ານມາທາງຕົວແປງກະບວນການເຮືອນການສອນ(E1) ຕົວແປງຄວາມມານະພຍາຍາມໃນການເຮືອນຂອງນັກສຶກໜາ(E2)ແລະຕົວແປງການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງນັກສຶກໜາ(E3) ມີຄ່າສົມປະລິກີ້ອີທີພລທາງຂໍ້ມເທົ່າກັບ 0.01
24. ຕົວແປງຜລລົພ໌ດ້ານຈິດຕ(Е4) ໄດ້ຮັບອີທີພລທາງຂໍ້ມຈາກລັກະນະສຖາບັນ(K3) ຜ່ານມາທາງຕົວແປງກະບວນການເຮືອນການສອນ(E1) ຕົວແປງຄວາມມານະພຍາຍາມໃນການເຮືອນຂອງນັກສຶກໜາ(E2)ແລະຕົວແປງການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງນັກສຶກໜາ(E3) ມີຄ່າສົມປະລິກີ້ອີທີພລທາງຂໍ້ມເທົ່າກັບ .08

ສູນຍົວທີ່ພາກ ຈຸ່າດສກຮົມທາວິທະາລ້ຽ

ตอนที่ 3 การนำเสนอรูปแบบการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อพัฒนาผลลัพธ์ทางการศึกษาของนักศึกษาพยาบาล

เมื่อทำการสำรวจความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรสภาพแวดล้อมสถาบันกับผลลัพธ์ทางการศึกษาของนักศึกษาพยาบาลผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาพยาบาลยังมีผลลัพธ์ทางการศึกษาที่ยังไม่สมบูรณ์ได้แก่

1. ความรู้ อ瑜伽ในระดับปานกลาง ผู้ที่เข้ามาเรียนพยาบาลส่วนใหญ่จะมีความรู้ในระดับปานกลาง เนื่องจากความรู้ในระดับปานกลาง ซึ่งส่งผลต่อเนื่องให้ผลการศึกษาในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับปานกลางด้วย

2. การคิดอย่างมีวิจารณญาณ อ瑜伽ในระดับปานกลาง เนื่องจากการพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณจะต้องได้รับการฝึกฝนอย่างเป็นระบบจะเป็น นักศึกษาที่มีความสามารถในการตีความจากอาจารย์อย่างดี แต่ระบบการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษาพยาบาลส่วนใหญ่ยังใช้วิธีการบรรยาย ทั้งนี้เนื่องจากปัญหาขาดแคลนอาจารย์

3. ทักษะทางการพยาบาลของยังที่ยังไม่สมบูรณ์ นักศึกษาประนีตโนเองว่าขาดทักษะทางการพยาบาลที่สำคัญคือ การใช้คอมพิวเตอร์ การศึกษาค้นคว้างานวิจัยทางการพยาบาล การประยุกต์ศาสตร์อื่นในการพยาบาล การศึกษาหารือทางการพยาบาลในมีนาคม ใช้ พยาบาลในภาวะฉุกเฉิน เป็นต้น ซึ่งเป็นทักษะทางการพยาบาลที่สำคัญในสังคมยุคใหม่ที่จำเป็นต้องใช้เทคโนโลยี และการค้นคว้าด้วยตนเอง

4. บุคลิกภาพ นักศึกษาส่วนใหญ่มีลักษณะบุคลิกภาพด้านความต้องการความเป็นระเบียบมากที่สุด และมีลักษณะบุคลิกภาพด้านความต้องการการแสดงออกและบุคลิกภาพด้านความต้อง การไม่ต้องสัมพันธ์น้อยที่สุด ลักษณะบุคลิกภาพด้านความต้องการการแสดงออก และบุคลิกภาพด้านความต้องการไม่ต้องสัมพันธ์ เป็นลักษณะที่สำคัญของ ความเป็นผู้นำ

5. ทัศนคติต่อวิชาชีพ นักศึกษาส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อวิชาชีพอยู่ในระดับสูง จึงสมควรที่จะพัฒนาให้มีทัศนคติที่ดีตลอดไป หรือดังนี้

6. พฤติกรรมจริยธรรม นักศึกษาส่วนใหญ่มีค่านิยมทางจริยธรรมอยู่ในระดับที่ดี แต่ต้องปรับปรุงค่านิยมทางจริยธรรมให้มีพฤติกรรมจริยธรรมที่ดีขึ้น จึงสมควรที่จะพัฒนาให้มีค่านิยมทางจริยธรรมที่ดีขึ้น

ผู้วิจัยจึงได้จัดทำร่างด้านแบบของการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อพัฒนาผลลัพธ์ทางการศึกษา ของนักศึกษาพยาบาล โดยใช้ผลจากภาระวิเคราะห์ข้อมูลในชั้นตอนที่ 1 และ 2 และ แนวคิดของ เอเชียปีโอ แล้วนำไปสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา ของสถาบันการศึกษาพยาบาล จำนวน 6 ท่าน ถึงความเหมาะสมและความเป็นไปได้ ใน การใช้รูปแบบดังกล่าว สุดท้ายคือการประเมินแนวคิดที่ได้จากการสัมภาษณ์ เสนอเป็นรูปแบบการจัดสภาพแวดล้อม สถาบันเพื่อพัฒนาผลลัพธ์ทางการศึกษาของนักศึกษาพยาบาล

ผลการสัมภาษณ์มีดังต่อไปนี้

ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 ท่าน มีความเห็นสอดคล้องกันดังนี้

1. ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยว่า จุดประสงค์ของการพัฒนามี 4 ด้านคือ
 - 1.1 การพัฒนาด้านความรู้และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ
 - 1.2 การพัฒนาด้านอารมณ์และสังคม
 - 1.3 การพัฒนาด้านร่างกาย
 - 1.4 การพัฒนาด้านอาชีพ

การพัฒนาที่จะเกิดขึ้นในด้านนักศึกษาทั้ง 4 ด้าน จะมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันเป็นวงจร ผสมผสาน มีปฏิสัมพันธ์กันอย่างต่อเนื่องมิได้ตัดขาดจากกันอย่างชัดเจนกับบริบทอื่นๆ เพื่อจะ ก่อให้เกิดการบูรณาการในด้านนักศึกษาอย่างสมบูรณ์

2. ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยว่า รูปแบบที่ผู้วิจัยนำเสนอมีความสามารถปฏิบัติได้จริง
3. ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยว่า โครงการที่นำเสนอมีความสมเหตุสมผลที่จะพัฒนานักศึกษาพยาบาล ได้
4. ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อคิดเห็นต่อรายละเอียดของการจัดทำโครงการดังต่อไปนี้

ตารางที่ 31 ความคิดเห็นต่อการจัดทำโครงการของผู้เชี่ยวชาญ
โครงการเรื่องอาหาร

กิจกรรม	เหมาะสม สม	ควร ปรับ ปรุง	ข้อเสนอแนะ
ระยะก่อนเข้าเรียน			
1. การจัดประชุมรีบูน์เจนทำความสะอาดห้องเรียน การสอน	✓		ควรจัดดำเนินการก่อนเปิดภาคการศึกษา ใช้เวลาประมาณ 1-2 สัปดาห์ โดยเน้นปรัชญา และจุดมุ่งหมายของสถาบัน ให้นักศึกษาและผู้ปกครองทราบ และเกิดความภาคภูมิใจในสถาบัน การแนะนำวิถีชีวิต และการเรียนรู้
2. การนำซัมมาติความเรียนและห้องพัก	✓		
3. แนะนำระเบียบการอยู่ห้องพัก	✓		
4. การแนะนำการลงทะเบียนและ การเตรียมตัว เข้าเรียน	✓		
5. การแนะนำการบริการต่างๆ ของสถาบัน	✓		
ระหว่างเป็นนักศึกษาปี 1			
1. การสัมมนานักศึกษาปี 1 โดยมีเนื้อหาต่อไปนี้	✓		
1.1 ปรัชญา นโยบาย จุดมุ่งหมายของสถาบัน	✓		ควรมีการพูดถึงแต่ก่อนเข้าเรียน และมีการย้ำเน้นบ่อยๆ มีการติดประกาศให้ทั่วทั้งสถาบัน
1.2 ความคาดหวังของสถาบัน ที่มีต่อนักศึกษา	✓		
1.3 จุดมุ่งหมายของวิชาการ ศึกษาทั่วไป	✓		
1.4 การรู้จักทักษะการเรียน	✓		
1.5 การรู้จักวางแผนจุดมุ่งหมายให้ตนเอง และ การบริหารชีวิต	✓		ข้อ 1.5 และ 1.6 ควรจะรวมกันได้
1.6 การวางแผนอาชีพในอนาคต	✓		

กิจกรรม	หมาย สม	ควร ปรับ ปุ่น	ข้อเสนอแนะ
1.7 การวางแผนการศึกษา	√		
1.8 การใช้ทรัพยากรชอน สถาบัน	√		
1.9 การปรับตัวให้เข้ากับสภาพ แวดล้อม	√		
1.10 กระบวนการพัฒนาตนเอง ระหว่างเรียน	√		
1.11 ปัญหาด้านจริยธรรม	√		ความมีเนื้อหาทั้งจริยธรรมทั่วไปและจริยธรรมทาง การพยาบาล เน้นให้รู้จักใช้อารมณ์ในการดำเนิน ชีวิต รู้จักความเมตตา กรุณา ให้เกิดความรักใน วิชาชีพ
1.12 การวางแผนด้านสุขภาพ อนามัย	√		เน้นให้มีสุขภาพดี
ระหว่างเป็นนักศึกษาปี 2			
1. ให้โอกาสเลือกเพื่อนร่วมห้อง ในหอพัก	√		อาจทำได้ยาก เพราะมีห้องจำกัด บางครั้งอาจต้อง อยู่ร่วมกันหลายคน
2. ผ่อนคลายภูมิใจเปี่ยบของหอ พักให้น้อยกว่าในปี 1	√		ไม่เห็นด้วย เพราะจะทำให้ระเบียบวินัยบกพร่อง แต่ควรให้โอกาส รุ่นพี่เป็นผู้มีหน้าที่ในการปกครอง รุ่นน้อง
3. จัดให้มีอาจารย์ที่ปรึกษา โดยอาจารย์มีบทบาท ดังนี้	√		อาจารย์ที่ปรึกษาควรมีบทบาทในการให้คำปรึกษา ในปัญหาส่วนตัว และการคบเพื่อนต่างเพศ
3.1 ให้คำปรึกษา ด้านการเรียน และการปฏิบัติงาน			
3.2 เป็นสื่อกลางในการส่งข่าว สาระระหว่างสถาบันกับนัก ศึกษา			

กิจกรรม	หมาย สม	ควร ปรับ ปุ่ง	ข้อเสนอแนะ
3.3 ร่วมกิจกรรมของนักศึกษา ตามโอกาส			
4. กระตุ้นให้เข้าร่วมทำกิจกรรม ตามความถนัดและ ความสนใจ ระหว่างเป็นนักศึกษาปีที่ 3	✓		
1. อาจารย์ที่ปรึกษาเพิ่มบทบาท ในการแนะนำแนวทางการทำงาน	✓		อาจารย์ที่ปรึกษาเพิ่มบทบาทในการแนะนำแนวทาง ปรับตัว การใช้เหตุผล การแสดงออกที่เหมาะสม ให้นักศึกษาได้เคราะห์พุทธิกรรมของ ตนเอง
2. จัดการศึกษานอกสถานที่เพื่อ ทำความเข้าใจกับบทบาทของ พยาบาลในหน่วยงานต่างๆ	✓		
3. เซียร์วิทยากรมาแนะนำบทบาท ของพยาบาลใน หน่วยงาน ต่างๆ	✓		ควรเน้นบทบาทในการเป็นผู้นำ การตัดสินใจ
4. กระตุ้นให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจ กรรมกับองค์กรอื่น นอก สถาบัน	✓		
ระหว่างเป็นนักศึกษาปี 4			
1. อาจารย์ที่ปรึกษาเพิ่มบทบาท ในการแนะนำการ ศูนเพื่อน ต่างเพศ	✓		ควรเริ่มดำเนินการตั้งแต่ชั้นปี 2 ในปี 4 ควรเน้น การวางแผนชีวิตและการเลือกคู่ครอง
2. เซียร์วิทยากรมาแนะนำ นำประสบการณ์ต่างๆ	✓		ควรมีศึกษาดูงานบทบาทของบุคลากรอื่นๆ
3. ให้โอกาสได้มีบทบาทในการ ร่วมกิจกรรมในการพัฒนานัก ศึกษารุ่มน้อง	✓		

กิจกรรม	เหมาะสม	ควรปรับปรุง	ข้อเสนอแนะ
	สม	ปรับปรุง	
4. ให้โอกาสจัดกิจกรรมในเชิงการบูรณาการความรู้ทั้งหมดที่เรียนมา	✓		
5. จัดสัปดาห์ปัจจินิเทศในสัปดาห์สุดท้าย	✓		
6. จัดงานเลี้ยงอำลา	✓		

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
อุปกรณ์มหा�วิทยาลัย**

โครงการรุ่มนิเทศวิชาการ

กิจกรรม	หมาย สน	ควร ปรับ ปัจจุบัน	ข้อเสนอแนะ
1. สนับสนุนให้อาชารย์และนักศึกษามีปฏิสัมพันธ์ซึ้งกันและกัน	✓		
2. สนับสนุนให้มีการร่วมมือกันในหมู่นักศึกษา	✓		
3. ส่งเสริมให้มีการเรียนรู้แบบมือปฏิบัติ	✓		
4. การให้ข้อมูลย้อนกลับทันที	✓		
5. การเน้นการใช้เวลาที่สมพันธ์กับงาน	✓		
6. การสื่อสารให้ทราบถึงความหวังสูง	✓		
7. การยอมรับนับถือความสามารถพิเศษและวิธีการเรียนที่หลากหลาย	✓		
8. เนื้อหาวิชาที่เสนอเป็นตัวอย่าง	✓		
8.1 วัสดุประสงค์			
8.2 วิธีการจัดการเรียนการสอน	✓	มีการปูม尼เทศวิชา แนะนำให้ทราบถึงวิธีการเรียนการสอน การเตรียมสาระที่ต้องเรียนมาล่วงหน้า ก่อนเข้าห้องเรียน	
8.3 วิธีการสอนใช้วิธีการสอนที่เน้นให้เกิดการคิดอย่างมีวิจารณญาณ	✓		
8.4 อาจารย์ผู้สอน	✓	ต้องมีการเตรียมอาจารย์มากอย่างดี	
8.5 เนื้อหาวิชา	✓		
8.6 การประเมินผล	✓	ควรมีการประเมินการสอนของอาจารย์ และประเมินการจัดการเรียนการสอนด้วย	

กิจกรรมการดำเนินงานเพื่อพัฒนานักศึกษาพยาบาล

กิจกรรม	เวลา	ผู้ดำเนินงาน	หมายเหตุ	ควรปรับปรุง	ข้อเสนอแนะ
			สม	ปัจจุบัน	แนะนำ
การพัฒนาความรู้และการคิดเชิงมีวิจารณญาณ					
1. การปฐมนิเทศ	ปี 1	ฝ่ายวิชาการ และฝ่ายกิจการนักศึกษา		✓	
2. การพัฒนาทักษะการเรียน	ตลอด 4 ปี	ฝ่ายวิชาการ		✓	
3. การพัฒนาทักษะการสื่อสาร	ปี 1 ปี 2	ฝ่ายวิชาการ และฝ่ายกิจการนักศึกษา		✓	
4. การสอนช้อมเสริม	ตลอด 4 ปี	ฝ่ายวิชาการ		✓	
5. การฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์	ตลอด 4 ปี	ฝ่ายวิชาการ		✓	
6. การใช้สื่อการเรียนการสอน	ตลอด 4 ปี	ฝ่ายวิชาการ		✓	
7. การเข้าห้องสมุด	ตลอด 4 ปี	ฝ่ายวิชาการและฝ่ายกิจการนักศึกษา		✓	
8. การใช้ศูนย์การเรียน ในนอก เวลา	ตลอด 4 ปี	ฝ่ายกิจการนักศึกษา		✓	
9. การให้คำปรึกษาวิชาการ	ตลอด 4 ปี	ฝ่ายวิชาการ		✓	
10. การวางแผนการเรียน	ปี 1 ปี 2	ฝ่ายวิชาการ		✓	
การพัฒนาอารมณ์และสังคม					
1. การใช้ชีวิตในหอพัก	ปี 1 ปี 2	ฝ่ายกิจการนักศึกษา		✓	

กิจกรรม	เวลา	ผู้ดำเนินงาน	หมาย เหตุ	ควร ปรับ ปรุง	ข้อเสนอ
2. การพัฒนาบุคลิกภาพ	ตลอด 4 ปี	ฝ่ายกิจการนักศึกษา	✓		
3. การพัฒนาจริยธรรมและ ศรัทธา	ตลอด 4 ปี	ฝ่ายกิจการนักศึกษา	✓		ความมีการ ให้รางวัล หรือ ประภาค ยกย่องผู้ ที่กระทำ ความดีให้ เป็น ตัวอย่าง
4. การพัฒนาะเบี่ยงบินนัย	ตลอด 4 ปี	ฝ่ายกิจการนักศึกษา	✓		
5. การให้คำปรึกษาทั่วไป	ตลอด 4 ปี	ฝ่ายกิจการนักศึกษา และฝ่ายวิชาการ	✓		
6. การเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชน ต่างๆ	ตลอด 4 ปี	ฝ่ายกิจการนักศึกษา และฝ่ายวิชาการ	✓		
การพัฒนาด้านร่างกาย					
1. การออกกำลังกาย	ตลอด 4 ปี	ฝ่ายกิจการนักศึกษา	✓		
2. การแข่งขันกีฬา ภายใน / ภายนอก สถาบัน	ตลอด 4 ปี	ฝ่ายกิจการนักศึกษา	✓		
3. การจัดสถานที่พักผ่อน หย่อนใจ	ตลอด 4 ปี	ฝ่ายกิจการนักศึกษา	✓		
4. การตรวจร่างกายประจำปี	ตลอด 4 ปี	ฝ่ายกิจการนักศึกษา	✓		

กิจกรรม	เวลา	ผู้ดำเนินงาน	หมายเหตุ	ควรปรับปรุง	ข้อเสนอแนะ
5. การบริการอาชีพ	ตลอด 4 ปี	ฝ่ายกิจการนักศึกษา	✓		
การพัฒนาด้านอาชีพ					
1. การให้ทุนการศึกษา	ตลอด 4 ปี	ฝ่ายกิจการนักศึกษา และฝ่ายวิชาการ	✓		
2. การคุ้งานนักศึกษาที่	ปี 3 ปี 4	ฝ่ายวิชาการ	✓		
3. การอภิป่วย สัมมนา ร่วมกับ องค์กรวิชาชีพ	ปี 4	ฝ่ายวิชาการ	✓		
4. ปัจฉิมนิเทศ	ปี 4	ฝ่ายกิจการนักศึกษา และฝ่ายวิชาการ	✓		

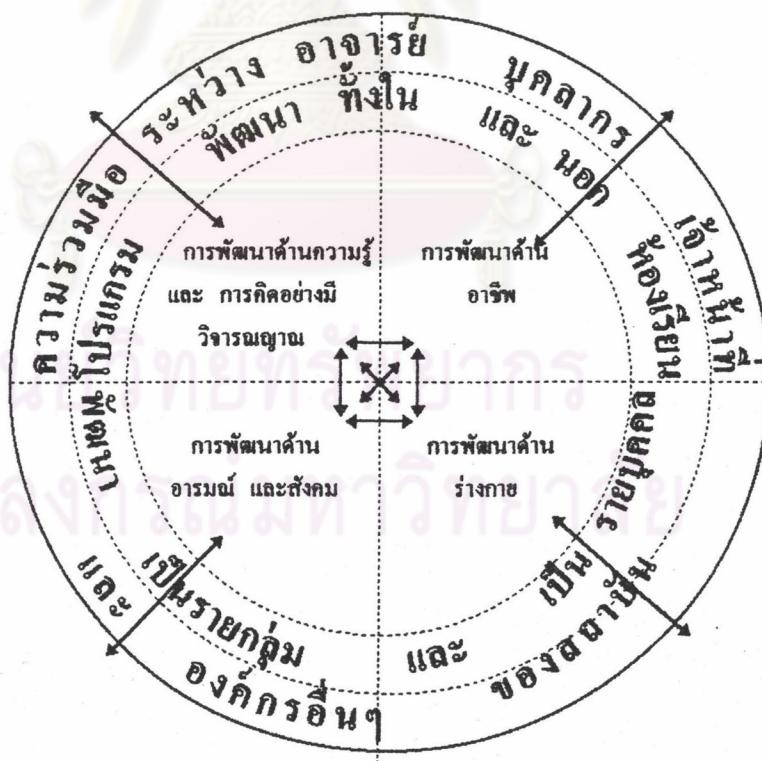
ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปแบบการจัดสภาพแวดล้อมสถานบันเพื่อการพัฒนาผลลัพธ์ทางการศึกษาของนักศึกษาพยาบาล

รูปแบบการจัดสภาพแวดล้อมสถานบันเพื่อพัฒนานักศึกษาพยาบาล มีจุดประสงค์ที่จะก่อให้เกิดการพัฒนาด้านต่างๆดัง ต่อไปนี้

1. การพัฒนาความรู้และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ
2. การพัฒนาอารมณ์และสังคม
3. การพัฒนาร่างกาย
4. การพัฒนาอาชีพ

การพัฒนานักศึกษาทั้ง 4 ด้านแสดงได้เป็นรูปแบบดังนี้

ภาพที่ 14 รูปแบบการจัดสภาพแวดล้อมสถานบันเพื่อพัฒนานักศึกษาพยาบาล

การพัฒนาที่จะเกิดขึ้นในตัวนักศึกษาทั้ง 4 ด้าน จะมีความสัมพันธ์กันเป็นวงจร ผสมผสาน มีปฏิสัมพันธ์กันอย่างต่อเนื่องมีได้ตัดขาดจากกันอย่างชัดเจนกับบริบทอื่นๆ เพื่อจะ ก่อให้เกิดการบูรณาการในตัวนักศึกษาอย่างสมบูรณ์ จึงมีกลวิธีการดำเนินงานดังนี้

1. อาจารย์และบุคลากรผู้ปฏิบัติงานมีความร่วมมือที่ดีต่อกัน และร่วมมือกับองค์กรอื่น
2. จัดโปรแกรมการศึกษาทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน
3. มีการตั้งเป้าหมายที่ชัดเจน จัดบริการทั้งรายกลุ่มและรายบุคคล
4. จัดบรรยากาศการเรียนรู้ทั่วทั้งสถาบัน ทั้งในห้องเรียน และในหอพัก
5. มีการประเมินผลย้อนกลับทันทีเพื่อก่อให้เกิดการปรับปรุงและพัฒนา

การพัฒนาด้านต่างๆ ดำเนินงานโดยบุคลากรทุกฝ่ายในสถาบันร่วมกัน ในลักษณะของ โครงการต่างๆ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

โครงการเอื้ออาหาร

โครงการเอื้ออาหารจัดทำขึ้น เพื่อให้การช่วยเหลือนักศึกษาในด้านการปรับตัว การพัฒนา พนงานด้านอารมณ์ สังคม และพัฒนาด้านอาชีพ โดยจัดดำเนินการตามความต้องการของนักศึกษาแต่ละช่วงเวลา ตั้งแต่เริ่มเข้าใหม่ จนจบการศึกษา ให้เหมาะสมกับประสบการณ์ของเข้า

ผู้ร่วมดำเนินงาน คือ อาจารย์ทุกคนในสถาบันทั้งฝ่ายวิชาการและฝ่ายกิจการนักศึกษา ระยะเวลาดำเนินงาน ตั้งแต่ก่อนเปิดภาคการศึกษาแรกในปีที่ 1 จนจบปีที่ 4 โดยมีราย ละเอียดการดำเนินงานดังนี้

ก่อนเปิดภาคการศึกษาแรกในปีที่ 1 ช่วงเวลา ก่อนเปิดภาคการศึกษาแรกเป็นช่วง เวลาที่นักศึกษานิมัจฉะต้องเริ่มเข้ามา浸泡ตัวและลงทะเบียนเรียน

ปัญหาที่จะเกิดขึ้นในช่วงเวลานี้ คือ ความไม่แน่ใจในผลการตัดสินใจเข้าเรียนพยาบาล ความไม่เข้าใจในระบบการลงทะเบียนเรียนของสถาบัน ความรู้สึกเครียดที่จะต้องจากบ้านมาอยู่ หอพัก เป็นต้น

วิธีดำเนินงาน

1. จัดประชุมรีบูน์เจนทำความเข้าใจในระบบการเรียนการสอน แก่นักศึกษาใหม่ และผู้ปกครอง โดยมีวิทยากรคือ อาจารย์ นักศึกษาอุปถัมภ์ และพยาบาลในหน่วยงานต่างๆที่ประสบความสำเร็จในการทำงานมาร่วมกิปปาย

เน้นให้ผู้ปกครอง และนักศึกษาใหม่ เข้าใจปรัชญาและอุดมสุนทรีย์ของสถาบัน เพื่อการเตรียมตัวที่จะเป็นนักศึกษาที่ดีต่อไป

2. นำชุมชนอาคารเรียน และหอพัก แนะนำและเปลี่ยนการอยู่หอพัก
3. ทำความเข้าใจในการลงทะเบียนและการเตรียมตัวในการเข้าเรียน
4. แนะนำการบริการต่างๆที่สถาบันจัดขึ้นเพื่อเป็นสวัสดิการแก่นักศึกษา เช่น การให้ทุนการศึกษา

5. จัดค่ายนักศึกษาใหม่ เป็นเวลา 1 สัปดาห์ เพื่อสร้างความคุ้นเคยกับอาจารย์ กับเพื่อน แนะนำวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ในสถาบัน กระตุ้นให้เกิดความภาคภูมิใจในสถาบัน ให้โอกาสในการปรับตัวก่อนเปิดภาคการศึกษา

ระหว่างเป็นนักศึกษาปี 1 นักศึกษาใหม่ที่เข้ามาในสถาบันอุดมศึกษา ส่วนใหญ่เข้ามาด้วยเป้าหมายที่เป็นอุดมคติ และพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงตนเอง (Brown, 1972) ถ้าเข้าได้ประสบกับสิ่งที่มีความหมายกับตัวเขา เขาร้อนที่จะพัฒนา ไปได้ในทุกด้าน ทั้งด้านวิชาการ ทักษะ ทัศนคติ ความสามารถในการควบคุมตนเอง และจากแนวคิดที่ว่า ความประทับใจพบมือที่ชิพลงมากกว่าความประทับใจในช่วงอื่น เป็นแนวคิดของ Hovland(1963) ที่เชื่อว่าช่วงเวลาแรกของ การศึกษาในระดับอุดมศึกษามีความสำคัญที่สุด ยังเป็นโอกาสให้นักศึกษาใหม่และอาจารย์ได้ปรับตัวเข้าหากันในฐานะของสมาชิกในสังคม และจะได้สร้างพันธุ์ที่ดีต่อกัน นักศึกษาใหม่จะได้เรียนรู้ว่าเขายังเป็นบุคคลที่อยู่ในช่วงของการเปลี่ยนแปลง แต่สามารถจะรับรู้ประสบการณ์ต่างๆได้ทุกอย่าง ถ้านักศึกษาใหม่ปรับตัวเข้ากับสังคมใหม่ไม่ได้ เขายากจะเกิดความวิตกกังวลและความเครียดได้(Fisher, 1994)

วิธีดำเนินงาน

การสัมมนานักศึกษาใหม่

การสัมมนานักศึกษาใหม่ จัดดำเนินการตลอดปี โดยแบ่งนักศึกษาเป็นกลุ่มๆละ 8-10 คน มีอาจารย์ประจำกลุ่มอย่างน้อย 1 คน กลุ่มนี้จะไม่เปลี่ยนแปลงตลอดปีการศึกษา วิธีดำเนินการ จะมีทั้งการบรรยาย การอภิปราย เน้นการแบ่งปันประสบการณ์กันและกัน นักศึกษาจะต้อง เตรียมตัวมาล่วงหน้า เพื่อร่วมอภิปราย เนื้อหาที่สัมมนาประกอบด้วย

1. ปรัชญา นโยบาย จุดมุ่งหมายของสถาบัน และความคาดหวังของสถาบันที่มีต่อนักศึกษา
2. จุดมุ่งหมายของวิชาการศึกษาทั่วไป เพื่อความเป็นคนดี รู้จักสังคมประชาธิปไตย
3. ทักษะในการเรียนรู้
4. การวางแผนการศึกษาทั่วไป ภาระเรียนวิชาตและการวางแผนอาชีพ
5. การวางแผนการศึกษา
6. การรู้จักใช้ทรัพยากรของสถาบันและชุมชน
7. การปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม สิงคโปร์ต่างๆ
8. กระบวนการพัฒนาตนเองระหว่างเรียน
9. ปัญหาด้านจริยธรรมทั่วไป และค่านิยมของสังคม
10. ปัญหาจริยธรรมทางการพยาบาล
11. การรักษาสุขภาพอนามัยของตนเอง

ระหว่างเป็นนักศึกษาปี 2 ถ้านักศึกษาปรับตัวได้ดีก็จะสามารถผ่านการเรียนในปีที่ 1 ได้ โดยไม่ยากนัก อย่างไรก็ได้นักศึกษาปีที่ 2 จะมีลักษณะที่สำคัญคือเริ่มมีความไม่พอใจสถาบัน เกิด ความเบื่อหน่าย “ไม่มีความยินดีในร้ายต่อสภาพทั่วไปของสถาบัน” ไม่กระตือรือร้นต่อการเรียน ถ้าเริ่มมีการฝึกปฏิบัติงานใหม่อาจเกิดภาวะตกใจในการเรียนความเป็นจริง เช่นได้พบผู้เจ็บป่วย จริง ได้พบความทุกข์ของผู้อื่น ในช่วงปี 2 นี้นักศึกษาจะมีความสนใจสนับสนุนกับเพื่อนมากขึ้น และ จะยึดเพื่อนเป็นหลัก

วิธีดำเนินงาน

1. จัดให้มีอาจารย์ที่ปรึกษา เป็นกลุ่ม มีอาจารย์ 1 คน คูณนักศึกษาประมาณ 10-15 คน อาจารย์ที่ปรึกษามีบทบาทดังนี้
 - 1.1 ให้คำปรึกษาด้านการเรียน การฝึกปฏิบัติงาน
 - 1.2 ให้คำปรึกษาปัญหาส่วนตัว การคบเพื่อนต่างเพศ

- 1.3 เป็นสื่อกลางในการส่งข่าวสารระหว่างสถาบันกับนักศึกษา
 - 1.4 ร่วมงานกิจกรรมของนักศึกษาตามโอกาส
 2. ให้โอกาสเลือกเพื่อร่วมห้องในหอพัก
 3. กระตุ้นให้เข้าร่วมทำกิจกรรมของสถาบัน ตามความถนัดและความสนใจของนักศึกษา
- แต่ละคน

ระหว่างเป็นนักศึกษาปี 3 นักศึกษารับปีที่ 3 จะมีวัฒนธรรมและความเป็นอยู่ของตนเองอย่างเป็นกลุ่มก้อนมากขึ้น มีความคิดเห็นสอดคล้องกัน มีค่านิยมคล้ายคลึงกัน มีความกล้าใน การวิพากษ์วิจารณ์ความไม่พอใจที่เกิดขึ้นในสถาบัน ในช่วงนี้นักศึกษาจะมีความสนใจสนับสนุนกับอาจารย์บางคนที่เข้าพอใจเป็นพิเศษ จะเรื่องพังและจะต่อต้านคนที่ไม่พอใจ ในด้านการเรียนจะเริ่มสนใจบางวิชาที่ตนถนัด และเริ่มสนใจหัวข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อเป็นแนวทางในการทำงานในอนาคต

วิธีดำเนินงาน

ดำเนินการเช่นเดียวกับในช่วงปีที่ 2 และเพิ่ม

1. อาจารย์ที่ปรึกษาเพิ่มบทบาทในการแนะนำแนวทางการทำงานในลักษณะต่างๆ
2. แนะนำการปรับตัว การใช้เหตุผล การแสดงออกที่เหมาะสม ให้มีโอกาสสร้างสรรค์ พฤติกรรมของตนเอง
3. จัดการศึกษานอกสถานที่เพื่อทำความเข้าใจบทบาทของพยาบาลในหน่วยงานต่างๆ
4. เซลฟิทายความแนะนำบทบาทของพยาบาลในหน่วยงานต่างๆ
5. กระตุ้นให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมกับองค์กรอื่นๆนอกสถาบัน เช่นการออกหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ร่วมกับหน่วยงานของโรงพยาบาล การรณรงค์ต่อต้านโภคเอดส์ และกิจกรรมที่เน้นการเป็นผู้นำ เช่น เป็นกรรมการสมัชชนักศึกษา

ระหว่างเป็นนักศึกษาปีที่ 4 ในชั้นปีสุดท้ายนี้นักศึกษาจะสนใจสถาบันลดน้อยลง จะสนใจตนเองมากขึ้น เริ่มเตรียมตัวที่จะออกไปทำงาน ระยะนี้นักศึกษาจะเกิดความสับสนในบทบาทของตนเองในอนาคต เพราะไม่แน่ใจว่าจะพบอะไรเมื่อจบการศึกษา บางคนยังตัดสินใจไม่ได้ว่าจะเลือกงานในลักษณะใด ถึงแม้ว่านักศึกษาพยาบาลส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่รับทุนการศึกษาของแต่ละหน่วยงาน แต่นักศึกษาก็ยังมีโอกาสที่จะเลือก สาขาวิชานอกสนใจเป็นพิเศษ และมีโอกาสที่จะเลือกบทบาทในการทำงานได้ เช่น บทบาทในการเป็นครู บทบาทในการเป็นพยาบาลในใจ

พยาบาล หรือบุทบำเพ็ญอาลินชุมชน ผู้ที่สนใจการเรียนจะเริ่มนิจการเรียนต่อในระดับบัณฑิตศึกษา นอกจากนั้นนักศึกษาจะเริ่มนิจการมีครอบครัว การแต่งงาน

วิธีการดำเนินงาน

ดำเนินการเชื่อมโยงกับปี 3 และเพิ่ม

1. อาจารย์ที่ปรึกษาเพิ่มบทบาทในการแนะนำการคบเพื่อนต่างเพศ การเลือกคู่ครอง
2. เชิญรุ่นพี่หรือวิทยากรที่ประสบความสำเร็จในด้านการทำงาน การศึกษาต่อ และประสบความสำเร็จในการดำเนินชีวิต มาพูดคุยแนะนำประสบการณ์ต่างๆ เป็นระยะๆ ตั้งแต่ภาคการศึกษาต้นของปี 4
3. ให้โอกาสได้เป็นผู้มีบทบาทในการร่วมกิจกรรมในการพัฒนานักศึกษารุ่นน้อง เพื่อถ่ายทอดประสบการณ์ที่เหมาะสม และเป็นการสร้างความผูกพันในสถาบัน
4. ให้โอกาสในการจัดกิจกรรมในเชิงของการบูรณาการความรู้ทั้งหมดที่ได้เรียนมา และการประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง เช่น ร่วมจัดนิทรรศการในงานภาษาด หรืองานประจำปีของสถาบัน
5. จัดสัปดาห์ปัจจุบันนิเทศในช่วงสัปดาห์สุดท้ายก่อนจบการศึกษา เป็นการเตรียมตัวเข้าสู่สังคมของการทำงาน
6. จัดงานเลี้ยงอำลาชีวิตนักศึกษาในวันจบการศึกษาให้มีความประทับใจ โดยความร่วมมือของอาจารย์และนักศึกษารุ่นน้อง เพื่อสร้างความผูกพันต่อสถาบันให้คงอยู่ต่อไป

รายละเอียดการจัดกิจกรรมต่างๆ และผู้ดำเนินงานแสดงไว้ในตารางที่ 32

**คุณภาพทรัพยากร
บุคคลส่วนภูมิภาควิทยาลัย**

ตารางที่ 32 กิจกรรมการดำเนินงานเพื่อพัฒนาศักยภาพภาษา

กิจกรรม	เวลา	ผู้ดำเนินงาน
การพัฒนาความรู้และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ		
1. การปฐมนิเทศ	ปี 1	ฝ่ายวิชาการและฝ่ายกิจการนักศึกษา
2. การพัฒนาทักษะการเรียน	ตลอด 4 ปี	ฝ่ายวิชาการ
3. การพัฒนาทักษะการสื่อสาร	ปี 1 ปี 2	ฝ่ายวิชาการและฝ่ายกิจการนักศึกษา
4. การสอนช้อมเสริม	ตลอด 4 ปี	ฝ่ายวิชาการ
5. การฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์	ตลอด 4 ปี	ฝ่ายวิชาการ
6. การใช้สื่อการเรียนการสอน	ตลอด 4 ปี	ฝ่ายวิชาการ
7. การใช้ห้องสมุด	ตลอด 4 ปี	ฝ่ายวิชาการและฝ่ายกิจการนักศึกษา
8. การใช้ศูนย์การเรียน ใน/นอก เทла	ตลอด 4 ปี	ฝ่ายกิจการนักศึกษา
9. การให้คำปรึกษาวิชาการ	ตลอด 4 ปี	ฝ่ายวิชาการ
10. การวางแผนการเรียน	ปี 1 ปี 2	ฝ่ายวิชาการ
การพัฒนาอารมณ์และสังคม		
1. การใช้ชีวิตในหอพัก	ปี 1 ปี 2	ฝ่ายกิจการนักศึกษา
2. การพัฒนานบุคลิกภาพ	ตลอด 4 ปี	ฝ่ายกิจการนักศึกษา
3. การพัฒนาจริยธรรมและศาสนา	ตลอด 4 ปี	ฝ่ายกิจการนักศึกษา
4. การพัฒนาระเบียบวินัย	ตลอด 4 ปี	ฝ่ายกิจการนักศึกษา
5. การให้คำปรึกษาทั่วไป	ตลอด 4 ปี	ฝ่ายกิจการนักศึกษา
6. การเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชนต่างๆ	ตลอด 4 ปี	ฝ่ายกิจการนักศึกษา
7. การส่งเสริมผู้กระทำการดี ทั้งด้านการเรียน และด้านสังคม	ตลอด 4 ปี	ฝ่ายกิจการนักศึกษาและฝ่ายวิชาการ
การพัฒนาด้านร่างกาย		
1. การออกกำลังกาย	ตลอด 4 ปี	ฝ่ายกิจการนักศึกษา
2. การแข่งขันกีฬา ภายใน/ภายนอกสถาบัน	ตลอด 4 ปี	ฝ่ายกิจการนักศึกษา

กิจกรรม	เวลา	ผู้ดำเนินงาน
3. การจัดสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ	ตลอด 4 ปี	ฝ่ายกิจการนักศึกษา
4. การตรวจร่างกายประจำปี	ตลอด 4 ปี	ฝ่ายกิจการนักศึกษา
5. การบริการอาหาร	ตลอด 4 ปี	ฝ่ายกิจการนักศึกษา
การพัฒนาด้านอาชีพ		
1. การให้ทุนการศึกษา	ตลอด 4 ปี	ฝ่ายกิจการนักศึกษาและฝ่ายวิชาการ
2. การศูนย์งานนอกสถานที่	ปี 3 ปี 4	ฝ่ายวิชาการ
3. การอภิปราย สัมมนาร่วมกับ องค์กรวิชาชีพ	ตลอด 4 ปี	ฝ่ายวิชาการและฝ่ายกิจการนักศึกษา
4. การปัจจัยนิเทศ	ปี 4	ฝ่ายกิจการนักศึกษาและฝ่ายวิชาการ

ศูนย์วิทยทรัพยากร อุปกรณ์มหा�วิทยาลัย

โครงการชุมชนวิชาการ

การบริหารหลักสูตรเพื่อให้ได้บันทึกที่มีลักษณะตามที่ต้องการ จะจัดการบริหารแบบชุมชนวิชาการ (Learning Community) ซึ่งหมายถึงการจัดการเรียนการสอนโดยการเขื่อมโยงหลักสูตรต่างๆเข้าด้วยกัน เพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เรียนรู้อย่างลึกซึ้ง และบูรณาการทุกสิ่งทุกอย่างที่ได้เรียนรู้มา มีปฏิสัมพันธ์กับอาจารย์และเพื่อนมากขึ้นในฐานะเป็นสมาชิกคนหนึ่งของชุมชน

รูปแบบการจัดเป็นชุมชนวิชาการนี้ เป็นการจัดหลักสูตรในลักษณะที่ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนมากที่สุด อาจารย์จะเป็นผู้ให้ความรู้เพื่อนฐานแห่งนั้น โดยจะมีการรวมวิชาที่มีความเกี่ยวข้องมาไว้ด้วยกัน อาจารย์จะวางแผนการเรียนการสอนร่วมกันประมาณ 3 คน อาจารย์จะสอนความรู้เพื่อนฐานในแต่ละวิชา ต่อจากนั้นจัดสัมมนาในเนื้อหาที่เกี่ยวข้อง อาจารย์ที่ร่วมดำเนินการสอนจะประกอบด้วย อาจารย์จากฝ่ายการศึกษา อาจารย์ที่มาร่วมพยาบาลพี่เลี้ยง และมีการจัดนักศึกษารุ่นพี่เข้ามาร่วมเป็นที่ปรึกษาด้วย

การจัดชุมชนวิชาการเพื่อการพัฒนาความรู้และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ใช้หลักการแนวคิดของชิกเกอริง และ แแกมสัน ในเรื่องหลักการเพื่อการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ได้ 7 ประการ (Chickering and Gamson, 1991) หลักการดังกล่าวมีดังนี้

1. สนับสนุนให้อาชารย์นักศึกษามีปฏิสัมพันธ์ชึ้นและกัน การที่อาจารย์และนักศึกษาพบปะกันบ่อยครั้ง ทั้งภายในและภายนอกชั้นเรียน เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ก่อให้เกิดความมีส่วนร่วมในการเรียน การสอน และชูงใจในตัวนักศึกษา ความเข้าใจใส่ของอาจารย์ช่วยให้นักศึกษาผ่านภาวะวิกฤติต่างๆ และสามารถเรียนได้ต่อไปจนสำเร็จการศึกษา การที่นักศึกษารู้จักคุ้นเคยกับอาจารย์บางคนดี ช่วยเสริมให้เกิดความผูกพันต่อวิชาการ และช่วยให้คิดถึงค่าธรรมชาติของตนเองและแผนในอนาคต

2. สนับสนุนให้มีการร่วมมือกันในหมู่นักศึกษา การเรียนการสอนจะดีขึ้นในลักษณะการทำงานเป็นทีมมากกว่าการทำงานเดียวๆ การเรียนที่ดี เช่นเดียวกับการทำงานที่ดี เป็นการร่วมมือกัน และเป็นเรื่องของสังคม มิใช่การแข่งขันและโดดเดี่ยว การทำงานร่วมกับผู้อื่นมักเพิ่มพูนความ

ผูกพันกับการเรียน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และตอบสนองต่อผู้อื่น ช่วยปรับปรุงความคิด และก่อให้เกิดความเข้าใจที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

3. ส่งเสริมให้มีการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติ การเรียนรู้ไม่ใช่การที่มีผู้ดู นักศึกษาเรียนรู้ไม่มากนักจากภาระนั่งฟังอาจารย์ในห้องเรียน ห้องจับที่เรียนและพยายามหาคำตอบ แต่ต้องอภิปรายว่าเรียนอะไรอยู่ เรียนเกี่ยวกับเรื่องที่เรียน หาความสัมพันธ์กับประสบการณ์ที่ผ่านมา และนำไปประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวัน นักศึกษาต้องทำให้มีที่เรียนรู้เป็นส่วนหนึ่งของตัวเขา

4. การให้ข้อมูลย้อนกลับทันที การที่ทราบว่ารู้อะไร ไม่รู้อะไร ทำให้นักศึกษาจบประดิ้นการเรียนได้ถูกต้อง เพื่อให้ได้ประโยชน์จากการที่เรียน นักศึกษาต้องได้รับข้อมูลย้อนกลับที่เหมาะสม ไม่ระยะแรกนักศึกษาต้องการให้ทดสอบความรู้และสมรรถนะที่มีอยู่แล้วในชั้นเรียน นักศึกษาต้องการการติดตามเพื่อเพื่อปรับปรุงตนเองในช่วงที่ศึกษาอยู่เป็นระยะๆ นักศึกษาต้องการมองว่าได้เรียนรู้อะไร ต้องรู้อะไรเพิ่มเติม และประเมินความก้าวหน้าของตนได้อย่างไร

5. การเน้นการใช้เวลาที่สัมพันธ์กับงาน เวลาของกับพลังเท่ากับการเรียนรู้ การรู้จักใช้เวลาให้เหมาะสม สำคัญที่สุด ต้องทั้งนักศึกษาและนักวิชาชีพ นักศึกษาต้องการการแนะนำฝึกฝนให้รู้จักใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล การที่สถาบันกำหนดเวลาและความคาดหวังให้นักศึกษา อาจารย์ ผู้บริหารและบุคลากรอื่นๆ เป็นภาระของฐานรับมาตรฐานงานของสถาบัน

6. การสื่อสารให้ทราบถึงความหวังสูง การคาดหวังสูงสำหรับนักศึกษาเป็นการทำนายผลสูง เพราะเป็นการคาดหวังสูงสำหรับการทำงานของอาจารย์ และสถาบันเองด้วยว่าต้องทำงานมากขึ้น เพื่อบรรลุความหวังที่วางไว้ให้นักศึกษา

7. การยอมรับนับถือความสามารถพิเศษและวิธีการเรียนที่หลากหลาย หนทางสู่การเรียนรู้ มีหลากหลาย นักศึกษาต้องนำความสามารถ ความถนัดและสไตล์นานาประการมาสู่สถาบัน นักศึกษาจึงต้องการโอกาส แสดงความสามารถของตน และเรียนรู้ที่จะใช้ความสามารถนั้นๆ ให้เกิดประโยชน์สูงสุด อาจารย์จะช่วยให้เรียนรู้หนทางใหม่ๆ ที่ไม่คุ้นเคยมาก่อนในภายหลัง

ตัวอย่างการจัดหลักสูตรในลักษณะนี้ ได้แก่ การบูรณาการวิชาชีวิศาสตร์ กับวิชาพื้นฐาน การพยาบาล

ลักษณะวิชา

แนวคิดเกี่ยวกับการพยาบาล สุขภาพ ความเจ็บป่วย ความสัมพันธ์ระหว่างชีวิศาสตร์กับการพยาบาล สุขภาพและความเจ็บป่วย ปัญหาทางชีวิตรรมกับการพยาบาล

วัตถุประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหาสุขภาพเบื้องต้น วางแผนและแก้ไขปัญหาทางการพยาบาล มีความรู้ ความเข้าใจในปัญหาทางด้านชีวิตรรมและการพยาบาล สามารถนำหลักการทางการพยาบาลและชีวิศาสตร์ไปใช้ในการคิดแก้ปัญหาและสร้างสรรค์

วิธีการจัดการเรียนการสอน

ใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณ คือเน้นการสอนที่เป็นกระบวนการปรับเปลี่ยน ให้ผู้เรียนเป็นผู้ทำกิจกรรมต่างๆ ทั้งการแสดงหาข้อมูล การอภิป่วยกลุ่ม การวิพากษ์วิจารณ์ และแก้ปัญหา ผู้สอนมีหน้าที่ในการอำนวยความสะดวก เป็นต้นแบบของการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เป็นผู้ประเมิน เป็นแหล่งความรู้ มีวิธีการดำเนินงานดังนี้ (อรพรรณ ลือบุญธรรม, 2538)

1. กำหนดวัตถุประสงค์ให้ชัดเจน
2. กำหนดขนาดของกลุ่มให้เหมาะสม ไม่ควรเกิน กลุ่มละ 25 คน
3. กำหนดเป้าหมายของกลุ่ม
4. กำหนดวิธีการของกลุ่ม
5. กำหนดเวลาที่ก่อจะใช้
6. กำหนดความรับผิดชอบของกลุ่มและสมาชิกกลุ่ม
7. กำหนดวิธีสรุปและวิธีให้ข้อมูลย้อนกลับ

อาจารย์ผู้สอน **อาจารย์ประจำของสถาบัน และพยาบาลที่มีประสบการณ์ด้านการดูแลผู้ป่วย**

วิธีการสอน

การสอนใช้วิธีการสอนที่เน้นให้เกิดการคิดอย่างมีวิจารณญาณ มีขั้นตอนดังนี้

1. **ขั้นนำ** เป็นการสนทนาเกี่ยวกับเนื้อหาในแต่ละคาบ ซักถามนักศึกษาถึงสิ่งที่ เตรียมตัวมาล่วงหน้า สิ่งที่เรียนรู้ จากครั้งก่อนๆ และการนำไปใช้
เวลาที่ใช้ 10 นาที

2. **ขั้นเสนอสถานการณ์** ผู้สอนเสนอสถานการณ์จากวิธีทัศน์ หรือเอกสารกรณีศenario ที่ หรือสถานการณ์ผู้ป่วยจริง หรือสถานการณ์พยาบาลจริง
เวลาที่ใช้ 15 นาที

3. **ขั้นฝึกการคิดคนเดียว** ผู้สอนแจกคำาถามเกี่ยวกับสถานการณ์ที่นำเสนอ 2-3 คำาถาม นักศึกษาคิดคำาตอบและบันทึกไว้ในกระดาษแยกให้
เวลาที่ใช้ 30 นาที

4. **ขั้นฝึกการคิดเป็นกลุ่ม** ให้นักศึกษารวมกับเพื่อนเป็นกลุ่มละ 5 คน เพื่อแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นของตนกับกลุ่มเพื่อน ปรับเปลี่ยนความคิดเห็นของตนกับกลุ่มเพื่อน และสรุปความคิดเห็นของกลุ่ม
เวลาที่ใช้ 30-40 นาที

5. **ขั้นเสนอผลการคิดและอภิปราย** นักศึกษาเสนอข้อมูลของแต่ละกลุ่มและอภิปราย สรุปและประเมินข้อคิดเห็นที่ได้
เวลาที่ใช้ 30-40 นาที

6. **ขั้นสรุปและอภิปรายผลที่ได้รับ** ผู้สอนสรุปและอภิปรายข้อคิดเห็น นักศึกษา ประเมินตนเอง
เวลาที่ใช้ 20-25 นาที .

รวมเวลาที่ใช้ ประมาณ 2 ชั่วโมง 30 นาที - 3 ชั่วโมง ต่อการเรียนการสอน 1 ครั้ง

เนื้อหาของวิชา

1. ความต้องการของมนุษย์	3 ชั่วโมง
ทฤษฎีของมาสโลว์	
ความสมดุลย์ของร่างกาย จิตใจ สังคม	
สิทธิมนุษยชน	
2. สุขภาพและความเจ็บป่วย	9 ชั่วโมง
ความหมายของสุขภาพ และความเจ็บป่วย	
ปัจจัยที่ทำเกิดปัญหาสุขภาพและความเจ็บป่วย	
ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	
ปัจจัยทางสังคม	
ปัจจัยทางสภาพแวดล้อม	
สิทธิของผู้ป่วย	
3. ปฏิกริยาของมนุษย์เมื่อเผชิญปัญหาสุขภาพ และความเจ็บป่วย	6 ชั่วโมง
บทบาทของพยาบาลในการดูแลสุขภาพแบบองค์รวม	
ความหมายของการพยาบาล	
4. กระบวนการแก้ปัญหานอกพยาบาล	9 ชั่วโมง
การใช้หลักจริยธรรมในการแก้ปัญหาทางการพยาบาล	
5. คุณค่าของการพยาบาล ค่านิยมและความศรัทธาของสังคมที่มีต่อวิชาชีพ	3 ชั่วโมง
6. ปัญหาจริยธรรมทางการพยาบาล	9 ชั่วโมง
ปัญหาด้านความสัมพันธ์ระหว่างพยาบาลกับผู้ป่วย	
ปัญหาจริยธรรมเกี่ยวกับชีวิตและความตาย	
ปัญหาจริยธรรมเกี่ยวกับกฎหมายของสังคม	
7. จรรยาบรรณของวิชาชีพพยาบาล	3 ชั่วโมง
8. สิทธิของพยาบาล	3 ชั่วโมง

การประเมินผล

การประเมินผลจะประเมินจากความสามารถของนักศึกษาในด้านต่างๆ คือ

1. ความรู้
2. การแสดงออกทั้งด้านความรู้ บุคลิกภาพที่เหมาะสม การแสดงออกด้านความคิดที่เป็นประโยชน์
3. การให้ความร่วมมือกับกลุ่ม

วิธีการประเมินผล

1. นักศึกษาประเมินตนเอง ประเมินเพื่อนในกลุ่ม และอาจารย์สรุปทุกครั้งที่เรียนจบ
2. สอบกกลางภาคและปลายภาค
3. นักศึกษาประเมินการสอนของอาจารย์และวิทยากร
4. นักศึกษาและอาจารย์ประเมินการจัดการเรียนการสอน

เกณฑ์การประเมินผล

1. นักศึกษาต้องเข้าเรียน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของเวลาเรียน
2. นักศึกษาต้องมีบทบาทในการเป็นผู้นำกลุ่ม อย่างน้อยคนละ 1 คน
3. นักศึกษาต้องสอบให้ได้คะแนน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60
4. นักศึกษาต้องผ่านการประเมินด้านความร่วมมือจากเพื่อนในกลุ่ม "ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70"

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการวิเคราะห์ร้อยละทั้งหมด สรุปได้ว่า

การวิเคราะห์รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเรียงเส้นของตัวແປສາກພແດສ້ອນສາບັນກັບผลลัพธ์ทางการศึกษาของนักศึกษาพยาบาล โดยใช้โปรแกรมลิสເຣລຕວາສອບຄວາມຕຽງຂອງຮູບແບບ ผลการตວາສອບຄວາມກລົມກລືນຂອງຮູບແບບความสัมພັນທີ່ສມມຸຕູານກັບຮ້ອມເຮີງປະຈັກຊີ່ຈາກກຳລົມຕົວຢ່າງ ພບວ່າຮູບແບບความสัมພັນທີ່ສາມສມມຸຕູານ ໄນມີຄວາມກລົມກລືນກັບຮ້ອມເຮີງປະຈັກຊີ່ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງໄມ້ໜີ້ລັກສູານມາຢືນຢັນສມມຸຕູານທີ່ຕັ້ງໄວ້ທັງ 3 ຊ້ອໄດ້

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
อุปกรณ์และห้องปฏิบัติการ**